

Europaudvalget

FOLKETINGET

REFERAT

AF 11. EUROPAUDVALGSMØDE

Dato: 6. december 2013
Tidspunkt: Kl. 11.00
Sted: Vær. 2-133

Til stede: Eva Kjer Hansen (V), formand, Mette Reissmann (S), Camilla Hersom (RV), Finn Sørensen (EL), Jakob Ellemann-Jensen (V), Sophie Løhde (V), Pia Adelsteen (DF), Mette Bock (LA), Per Stig Møller (KF) og Lars Barfoed (KF).

Desuden deltog: Økonomi- og indenrigsminister Margrethe Vestager, social-, børne- og integrationsminister Annette Vilhelmsen, beskæftigelsesminister Mette Frederiksen, minister for sundhed og forebyggelse Astrid Krag, ligestilings- og kirkeminister Manu Sareen, erhvervs- og vækstminister Henrik Sass Larsen, klima-, energi- og bygningsminister Martin Lidegaard, miljøminister Ida Auken og udviklingsminister Rasmus Helveg Petersen.

L Punkt 1. Samråd med økonomi- og indenrigsministeren vedr. samrådsspørgsmål A om status på danske realkreditobligationers likviditetsegenskaber samt regeringens overvejelser i forbindelse med udstedelse af Kommissionens retsakt om en definition af LCR

KOM (2011) 0452 – samrådsspørgsmål A
KOM (2011) 0452 – bilag 3 (Folketingets udtalelse)
KOM (2011) 0452 – bilag 5 (notat af 27/11-13 om status for EU's likviditetsregler i kapitalkravsdirektivet)
KOM (2011) 0452 – svar på spørgsmål 1

Samrådsspørgsmål A

Stillet af formand Eva Kjer Hansen på vegne af Europaudvalget

Som opfølgning på EUU KOM (2011) 0452 bilag 5 bedes ministeren redegøre for status over danske realkreditobligationers likviditetsegenskaber og for regeringens overvejelser i forbindelse med udstedelse af Kommissionens retsakt om en definition af LCR.

Punktet blev behandlet for lukkede døre.

Punkt 2. Rådsmøde nr. 3281 (økonomi og finans) den 10. december 2013

Økonomi- og indenrigsministeren forelagde alle punkterne til orientering og havde ingen bemærkninger til rapporten til Det Europæiske Råd om status for skattesager, adfærdskodeks for erhvervsbeskatning, rådsudtalelserne om partnerskabsprogrammer, vækstundersøgelsen og makroubalancerapporten.

1. (Evt.) Direktiv om rammer for genopretning og afvikling af kreditinstitutter mv. (BRRD)

– *Behandling af Europa-Parlamentets ændringer med henblik på enighed ved førstebehandlingen*

KOM (2012) 0280

Rådsmøde 3281 – bilag 1 (samlenotat side 3)

EU-note (12) – E 46 (notat af 13/9-13 om forslag til fælles regler for bankafvikling)

EU-note (12) – E 31 (notat af 22/4-13 om status for bankunion)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (12) – bilag 488 (fortroligt – dtfo.ft.dk) (side 1472, senest behandlet i EUU 18/6-13 som lukket punkt)

EUU alm. del (12) – bilag 395 (side 1091 FO, forhandlingsoplæg forelagt EUU 8/5-13)

Økonomi- og indenrigsministeren: EU-formandskabet forhandler med Europa-Parlamentet om både direktivet om afvikling af nødlidende kreditinstitutter - altså de nationale rammer - og ændring af direktivet om nationale indskydergarantiordninger.

Rådet opnåede en aftale om afviklingsdirektivet i juni i år og om indskydergarantidirektivet helt tilbage i juni 2011. Det store udestående i indskydergarantien, og grunden til, at det har været så lang tid, er spørgsmålet om den måde, man skal afvikle på, og særlig spørgsmålet om, hvor mange penge der skal være i de nationale indskydergarantifonde.

Direktivet om krisehåndtering regulerer håndteringen af nødlidende banker via afvikling eller genopretning, når det er mere hensigtsmæssigt, end at instituttet går konkurs. Direktivet regulerer også, hvordan forskellige kreditorer, herunder indskydere og indskydergarantifonden, skal behandles, når en bank afvikles. Det har derfor betydning for sandsynligheden for, hvorvidt de nationale indskydergarantier skal bruges til dækning til indskydere i banker, der afvikles eller går konkurs.

Formandskabet har ikke fremlagt noget nyt samlet kompromisforslag om de to sager, men har fremhævet de væsentligste udestående spørgsmål, som Økofin skal tage stilling til. Det gælder særlig målniveauet for de nationale фонде i de to forslag, altså både de nationale indskydergarantifonde og de nationale krisehåndteringsfonde. Formandskabet forventes samlet set at lægge op til et niveau for de nationale krisehåndteringsfonde i

intervallet 1,0-1,5 pct. af de dækkede indskud, og et niveau for indskydergarantifonde på 1,0 pct. af de dækkede indskud – dvs. i alt 2-2½ pct. af de dækkede indskud. Til sammenligning indebar Rådets kompromis et målniveau for de nationale krisehåndteringsfonde på 0,8 pct. af de dækkede indskud og et for de nationale indskydergarantifonde på 0,5 pct. af de dækkede indskud. Europa-Parlamentet ønsker et niveau på 1,5 pct. af de dækkede indskud for både nationale krisehåndteringsfonde og indskydergarantifonde, dvs. i alt 3 pct. af de dækkede indskud.

Fra dansk side vil vi i princippet kunne støtte et målniveau for de nationale krisehåndteringsfonde og de nationale indskydergarantifonde, der er højere end aftalt i Rådets kompromis, men det skal helst være så tæt på Rådets aftaler som muligt. I den forbindelse lægger vi vægt på, at midlerne i indskydergarantifondene ikke kun skal kunne aktiveres ved konkurser, men at de også skal kunne anvendes ved krisehåndtering af banker. Det vil også være ønskeligt, hvis de to fonde - indskydergarantifonde og krisehåndteringsfonde - kan slås sammen til én eller som minimum administreres samlet, som vi gør herhjemme i dag. Formandskabet ventes at lægge op til at imødekomme disse hensyn.

Hvis indskydergarantierne i mindre grad kan bruges til krisehåndteringsformål, som særlig Europa-Parlamentet er fortalende for, bliver indskydergarantierne til rent passive fonde, som sjældent eller aldrig bruges. Det vil selvfølgelig have betydning for det målniveau, vi vil kunne støtte for de nationale indskydergarantifonde, for der er grænser for, hvor attraktivt det er at have penge til at ligge helt stille.

Det skal også tages med i betragtning, at der i regi af disse regler ventes at være enighed om at give indskydergarantifondene en præferencestilling i forhold til andre kreditorer i en bank, der afvikles. Det gør selvfølgelig sandsynligheden for, at indskydergarantierne mister penge, mindre og mindsker alt andet lige behovet for et højere målniveau end aftalt i Rådets kompromis.

Hvad angår direktivet om bankafvikling i øvrigt, ønsker Europa-Parlamentet, at lande i systemiske kriser kan bruge statslige stabiliseringsværktøjer, f.eks. statslige kapitalindskud eller nationalisering af institutter. I Rådets kompromis er rekapitalisering af nødlidende banker kun en mulighed i ekstraordinære situationer, og først når der er gennemført bail-in af mindst 8 pct. af passiverne i banken - alternativt bail-in af passiver svarende til 20 pct. af de risikovægtede aktiver, når visse betingelser er opfyldt. Rådets kompromis skelner ikke mellem systemiske og ikkesystemiske kriser. Formandskabet vil muligvis foreslå et kompromis, hvor der gælder mere lempelige regler i systemiske kriser, men hvor det vil være op til f.eks. Rådet at beslutte, om der er tale om en systemisk krise. En af grundene til ikke at skelne er, at det kan være svært at vurdere, om der er tale om systemisk krise eller ej. Derfor kan det være hensigtsmæssigt med ens regler.

Fra dansk side er vi imod opblødninger af hovedprincippet om bail-in, hvor ejere og usikrede kreditorer – og ikke de offentlige finanser – bærer omkostningerne ved nødlidende banker. Et eventuelt kompromis skal som minimum sikre, at bail-in er hovedreglen og skal bruges i videst muligt omfang i alle tilfælde.

Med hensyn til datoen for bail-in siger Rådets aftale, at det først skal træde i kraft i 2018 i stedet for 2015 som resten af direktivet. Europa-Parlamentet har foreslået bail-in fra 2016. Fra dansk side har vi hele tiden arbejdet for, at bail-in skal træde i kraft så tidligt som muligt og helst fra 2015. Dette vil skabe klarhed hurtigst muligt og skabe de rette incitamenter i systemet. Man opfører sig alt andet lige anderledes, når man selv skal betale for at rydde op, end når andre betaler for det.

Jakob Ellemann-Jensen slog ned på, hvad han mente var løse formuleringer i regeringens holdning. Om krisehåndteringsdirektivet skriver den i samlenotatet, "at der skal tages højde for det givne instituts forretningsmodel, herunder i forhold til hensyn til dansk realkredit. Der arbejdes for at sikre dette i den præcise løsning. Europa-Parlamentets forslag om en delegeret retsakt vedrørende fastsættelse af MREL støttes som udgangspunkt ikke, men kan eventuelt accepteres, såfremt der findes en passende løsning vedrørende MREL for realkreditinstitutter". Dertil bemærkede han, at med det pres, som dansk realkredit oplever, ville det være ønskværdigt, at der sættes et mere fintmasket net op for at beskytte de danske interesser. Og betød den sidste del af citatet, at man stiller som betingelse for at acceptere en delegeret retsakt, at hensynet til netop realkrediten efterleves - eller kan man acceptere en delegeret retsakt, der går på, at der skal tages hensyn til forskellige forretningsmodeller?

Finn Sørensen ville ikke forsøge at overbevise ministeren om, at regeringen ikke skulle have stukket hovedet ind i det gab, men kunne hun sige god for, at realkreditsystemet var sikret? Han var enig i synspunktet vedrørende bail-in, men stillede sig tvivlende over for Europa-Parlamentets holdning til at undtage diskretionær løn og kollektive overenskomster fra bail-in. Ville man komme igennem med det synspunkt?

NOT Økonomi- og indenrigsministeren svarede, at regeringen er meget optaget af, at realkrediten kan sikres, når det handler om til MREL-krav. Det er afgørende, at dansk realkredit kan være i en afviklingsordning på den ene eller den anden måde, ellers træffer Danmark ikke et frit valg. Ministeren havde ikke tilstrækkeligt overblik over bail-in i relation til overenskomster og ville derfor vende tilbage skriftligt.

Finn Sørensen spurgte, om det ikke ville være klogt at sige nej til forslaget om en delegeret retsakt, fordi bestemmelserne dermed kommer ud af politikernes hænder.

Økonomi- og indenrigsministeren responderede, at man fra dansk side som udgangspunkt ikke går ind for en delegeret retsakt, men hvis den ender med at blive en realitet, er det vigtigt, at realkrediten er sikret.

2. (Evt.) Forslag til direktiv om indskudsgarantiordninger

- *Behandling af Europa-Parlamentets ændringer med henblik på enighed ved førstebehandlingen*

KOM (2010) 0368

Rådsmøde 3281 – bilag 1 (samlenotat side 19)

KOM (2010) 0368 – bilag 4 (begrundet udtalelse fra EUU)

KOM (2010) 0368 – bilag 5 (svar fra Kommissionen på udtalelse)

KOM (2010) 0368 – svar på spørgsmål 1

KOM (2010) 0368 – svar på spørgsmål 2

EUU alm. del (12) – svar på spørgsmål 75

EUU alm. del (11) – svar på spørgsmål 24

EU-note (09) – E 56 (notat af 10/9-10)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (10) – bilag 534 (side 1486 FO, forhandlingsoplæg forelagt

EUU 17/6-11)

Ministeren forelagde punkterne 1 og 2 samlet. Se derfor punkt 1.

3. Fælles afviklingsmekanisme for Kreditinstitutter (SRM)

- *Generel indstilling*

KOM (2013) 0520

Rådsmøde 3281 – bilag 1 (samlenotat side 26)

KOM (2013) 0520 – bilag 3 (udkast til udtalelse om bankafviklingsforslaget)

KOM (2013) 0520 – spørgsmål 1 (om hvor mange penge EU-landene har brugt på bankpakker siden 2008)

EU-note (12) – E 46 (EU-note af 13/9-13)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (13) – bilag 60 (side 179 FO, forhandlingsoplæg forelagt EUU 8/11-13) (fortroligt – dtfo.ft.dk)

Økonomi- og indenrigsministeren: Sagen om den fælles afviklingsmekanisme er igen på dagsordenen. Målet er enighed om sagen i Rådet i år og en aftale med Europa-Parlamentet inden europaparlamentsvalget i maj.

Der er fortsat udeståender: Hvordan der skal træffes beslutninger; hvordan Rådet skal involveres i dem; hvordan det skal finansieres – det vil sige spørgsmålet om en fælles afviklingsfond eller et system af nationale afviklingsfonde – og backstop; og hvornår reglerne for bail-in skal træde i kraft. Enkelte lande problematiserer fortsat forslaget hjemmel. Forhandlingerne fokuserer på løsninger inden for rammerne af Kommissionens forslag og den nuværende hjemmel.

Den præcise model for beslutningstagning i afviklingsmekanismen diskuteres fortsat. Indtil videre opereres der med, at krisehåndteringsbeslutninger for konkrete institutter forbedres af afviklingsinstansen i en slags eksekutivformat. Det består af 4 faste ekspertmedlemmer, 1 fast formand, repræsentanter for myndighederne fra det pågældende instituts hjemland og eventuelle værtslande. Hvis der ikke kan opnås konsensus i denne kreds, kan de 4 faste medlemmer og formanden træffe beslutning ved simpelt flertal.

Nogle af eksekutivformatets beslutninger, f.eks. om lån til og fra fonden, vil dog kunne afvises af afviklingsinstansens plenarformat, hvor alle deltagende landes afviklingsmyndigheder er repræsenteret. Der kan man eventuelt justere, hvilke beslutninger der skal godkendes i henholdsvis eksekutivformatet og plenarformatet. Det er en klassisk og ret vigtig diskussion om, hvem der beslutter, hvornår noget skal ske.

Der er i alle tilfælde juridiske grænser for afviklingsinstansens beføjelser, og derfor er der behov for, at det, man kunne kalde for en rigtig EU-institution, træffer de endelige beslutninger på basis af den anbefaling, som afviklingsinstansen giver. I lyset af enkelte landes forbehold over for at give Kommissionen for store beføjelser, vil Rådet muligvis kunne få en rolle i visse beslutninger. Den nærmere model udestår.

Enkelte lande ønsker en egentlig afgrænsning af anvendelsesområdet, så den fælles afviklingsmekanisme alene omfatter de største institutter, mens mindre institutter håndteres nationalt. Siden seneste Økofin har formandskabet som kompromis justeret på den praktiske arbejdsdeling mellem afviklingsinstans og de nationale afviklingsmyndigheder i konkrete krisehåndteringsbeslutninger, men uden at ændre på det formelle anvendelsesområde. Formandskabet arbejder med en praktisk arbejdsdeling mellem centralt og nationalt niveau, hvor alle institutter i de deltagende lande fortsat er omfattet, men hvor planlægningen af krisehåndtering af de mindste institutter håndteres af nationale afviklingsmyndigheder inden for fælles rammer. Det vil svare meget bedre til arbejdsdelingen i det fælles tilsyn - det vi kender som SSM - hvor alle institutter er omfattet, men hvor ECB i praksis fører tilsyn med de største, dvs. ca. 130-150 institutter på europæisk plan. De nationale tilsyn tager sig af mindre institutter inden for fælles rammer.

Hvad angår finansieringen, forventes formandskabet at fastholde forslaget om en sektorfinansieret afviklingsfond snarere end et system af nationale fonde. Det er muligt, at der lettere kan opnås enighed om en fond, hvis der som led i det samlede kompromis også opnås enighed om at fremrykke datoen for bail-in fra 2018 til 2015 eller eventuelt til 2016, som foreslået af Europa-Parlamentet i regi af forhandlingerne om den nationale krisehåndtering. Der synes at være flere lande end tidligere, der vil kunne støtte tidligere bail-in, og det er gode nyheder, der fremmer det danske synspunkt.

Endelig er der udeståendet om en fælles offentlig backstop, altså en mekanisme, som kan træde til med offentlige garantier eller lignende på midlertidig basis, hvis f.eks. bail-in og afviklingsfonden ikke kan sikre tilstrækkelige midler. Backstop er ikke en del af selve forslaget om fælles afviklingsmekanisme, og den konkrete konstruktion kan først afklares efter årsskiftet. Man vil eventuelt kunne opnå enighed om nogle overordnede principper

for, hvordan den skal konstrueres. Det vil vi muligvis drøfte på mødet. Fra dansk side indgår vi fortsat konstruktivt og aktivt for at sikre en effektiv afviklingsmekanisme med sunde incitament. Det er vigtigt for økonomisk og finansiel stabilitet i EU og Danmark, uanset om Danmark kommer til at deltage i den fælles mekanisme eller ej. Det kan vi først tage stilling til senere. Som jeg redegjorde for i detaljer ved forrige udvalgs møde, arbejder vi fortsat for at sikre, at ikke-eurolande kan deltage på lige vilkår med eurolande.

Regeringen lægger fortsat stor vægt på, at der i tilstrækkeligt omfang kan tages hensyn til dansk realkredit i en fælles afviklingsmekanisme. Det gælder særlig afviklingsmyndighedens fastsættelse af krav vedrørende bail-in-relevant kapital og gæld. Det er det, som nogle kender som MREL-krav. Når afviklingsinstansen fastsætter de konkrete krav til de enkelte realkreditinstitutter, bør der således eksplicit tages hensyn til det danske realkreditsystems egenskaber. Der arbejdes fortsat med det spørgsmål.

Jakob Ellemann-Jensen havde noteret sig, at regeringen ville lægge vægt på, at der i tilstrækkeligt omfang tages hensyn til dansk realkredit i forbindelse med en krisehåndtering. Er det et afgørende element for regeringen, at der tages hensyn til den danske realkreditmodel – i særdeleshed ved at sikre, at den ikke kan omfattes af hverken bail-in eller af MREL?

Finn Sørensen refererede til, at Sverige havde vedtaget en begrundet udtalelse, der gik på, at direktivet var i strid med nærheds- og proportionalitetsprincippet. Hvorfor var Danmark ikke enig med svenskerne i det?

Per Stig Møller var enig med regeringen i, at hvis Danmark skal indtræde i den fælles afviklingsmekanisme skal det være på lige fod med eurolandene og med den samme backstop som dem. Han gik ud fra, at hvis det ikke lykkedes, skal Danmark ikke betale til afviklingsfonden.

Økonomi- og indenrigsministeren sagde, at regeringen forhandlede med henblik på at gøre det lige attraktivt, hvad enten Danmark vælger at gå med i afviklingsmekanismen eller ej. I sidste ende er der tale om en samlet afvejning, og ministeren betegnede det som ærgerligt, hvis forhandlingerne ender med at udelukke Danmark fra selv frit at tage stilling til deltagelse. Det var klart, at man arbejdede på at bringe realkredit i sikkerhed. Til Per Stig Møller lød responsen, at hvis Danmark ikke er med i en fælles afviklingsmekanisme, er det svært at se begrundelsen for at deltage i en fælles fond og omvendt. Under alle omstændigheder er det vigtigt, at det indre marked fungerer, hvad angår finansielle ydelser og ensartede konkurrencevilkår, og det hensyn skal også tages i forhandlingerne, så en fælles afviklingsmekanisme og et fælles tilsyn ikke skaber en særlig privilegeret stilling.

På Finn Sørensens spørgsmål om, hvorfor Danmark ikke følger svenskernes vurderinger, svarede ministeren, at fælles afvikling har den særhed, at det kun er eurolandene, der er født i ind den, så derfor betyder spørgsmålet om nærhed og proportionalitet noget andet set med danske øjne. Hvad angår national krisehåndtering, er det vigtigt med en ensartet

ramme om krisehåndtering, fordi det betyder meget for konkurrencen de finansielle institutter imellem. Den er vejen til lavere låneomkostninger, når virksomheder har brug for kapital. Regeringen og Folketinget har fra første dag af været optaget af, at sektoren, dvs. banker og deres aktionærer, selv betaler, og ikke skatteyderne. Sidstnævnte kan muligvis komme i spil i en backstopfunktion, men den sundeste måde vil være at lade sektoren betale ved afvikling.

Jakob Elleman-Jensen erklærede sig helt enig i, at sektoren selv skal betale for afvikling - ikke de danske skatteborgere. Han ville dog gerne høre ministerens reaktion på, om man risikerer at gå på kompromis med det løfte inden for den 10-årige periode, der skal gå, før afviklingsfonden har opbygget tilstrækkelig kapital.

Finn Sørensen ville gerne vide, om dansk deltagelse i bankunionen indebærer en forpligtelse til at oprette en bagstopperordning, hvor skatteyderne i sidste ende kan komme til at hænge på regningen for uklog bankvirksomhed.

Økonomi- og indenrigsministeren svarede, at bail-in er et juridisk krav. Det handler om at skabe en sund mekanisme for at forebygge en situation, hvor der bliver brug for fonde. Hvis man selv skal betale, når mekanismen bliver udløst, har man ingen interesse i at nå dertil. Det arbejde, som udvalget har bakket op om, er at sørge for, at der kommer en anderledes og kontant regulering af den finansielle sektor i Europa med kapitalkrav og likviditetsbuffer. Det skal gøre bankdrift mere regelret og mere orienteret mod kernen i bankdrift: at sørge for at formidle kapital til dem, der har brug for det. Ministeren tilføjede, at det var vigtigt at have i baghovedet, at det aktuelt drejede sig om en lang forebyggelsesmission, så man undgår nedlæggelse af banker.

Hvad backstop angår, forklarede ministeren, at meningen var, at hvis man kommer i en situation, hvor der ikke er penge nok i sektorens egne fonde, kan der i en periode stilles kapital til rådighed på lånevilkår. Grundtanken er, at sektoren selv betaler, hvis den bliver nødlidende. Ministeren understregede, at det er vigtigt for at sikre ensartede konkurrencevilkår, at backstopperordningen er ensartet. Eurolande har forberedt deres backstop for SRM'en, hvilket gør, at ikkeeurolande er i anden situation, og det er vigtigt for et land som Danmark at vide, hvilke vilkår der kommer til at gælde. Set i lyset af de dårlige erfaringer fra andre europæiske lande, hvor der er skatteyderne, der har betalt for bankafvikling, finder man det fra dansk side vigtigt at holde fast i, at sektoren selv skal betale.

Finn Sørensen forholdt sig skeptisk. Hvis man har lånt en bank penge og den krakker, så kommer skatteyderne vel til at hænge på regningen? Han havde tolket ministerens udtalelser sådan, at hvis Danmark tilslutter sig en afviklingsmekanisme, er man også forpligtet til at lave en bagstopperordning.

Økonomi- og indenrigsministeren sagde, at diskussionen om backstop ikke var en del af lovforslaget, men af den samlede diskussion. Hvad gør et ikke euroland, hvis der ikke er penge nok i sektorfonden? Det handler om, hvordan en fælles afviklingsmekanisme kommer til at fungere som helhed, når en gruppe af lande har en form for backstop, som

andre ikke har adgang til. Derfor handler det ikke om dansk stillingtagen, men om funktionaliteten i den samlede afviklingsmekanisme. Ministeren var sikker på, at en eventuel dansk deltagelse vil blive diskuteret i detaljer, når man ved, hvordan det ender, og når Europa-Parlamentet også har taget stilling.

Formanden sagde, at det havde ministeren givetvis ret i.

4. Rentebeskatningsdirektivet

– *Politisk enighed*

KOM (2008) 0727

Rådsmøde 3281 – bilag 1 (samlenotat side 38)

KOM (2008) 0727 – bilag 4 (henvendelse af 7/11-13 fra Concord Danmark vedr. rentebeskatningsdirektivet)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (13) – bilag 118 (side 175, senest behandlet i EUU 8/11-13)

Økonomi- og indenrigsministeren: Jeg forelagde sagen forud for Økofin den 15. november. Sagen har ikke flyttet sig afgørende siden. Det store flertal af lande inklusive Danmark lagde pres på Luxembourg og Østrig for at få vedtaget direktivforslaget. Men de to lande stod som ventet fast på, at de ikke vil vedtage forslaget, før der er indgået tilsvarende aftaler med tredjelandene (Schweiz, Liechtenstein, Andorra, Monaco og San Marino). Vi forventer, at formandskabet gør endnu et forsøg, for statsoverhovederne har bedt os om at få denne sag afklaret inden årets udgang.

5. Rapport til Det Europæiske Råd om skattepolitiske emner og finansministrenes rapport om skatteemner under Konkurrenceevnepagten

– *Tilslutning (ventes besluttet uden forudgående drøftelse)*

Rådsmøde 3281 – bilag 1 (samlenotat side 44)

Ministeren nævnte ikke dette punkt.

6. Adfærdskodeks for erhvervsbeskatning

– *Rådskonklusioner (ventes besluttet uden forudgående drøftelse)*

Rådsmøde 3281 – bilag 1 (samlenotat side 46)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (12) – bilag 489 (senest behandlet i EUU 18/6-13, ingen omtale)

Ministeren nævnte ikke dette punkt.

7. Revisionsrettens årsberetning om budgetgennemførelsen i 2012

– *Præsentation*

Rådsmøde 3281 – bilag 1 (sammenotat side 50)

Økonomi- og indenrigsministeren: Det forventes, at Revisionsretten på Økofin vil præsentere årsberetningen om gennemførelsen af EU-budgettet for 2012 med tilhørende revisionserklæring. I revisionserklæringen giver Revisionsretten for sjette år i træk en positiv erklæring om regnskabernes rigtighed og konkluderer dermed, at regnskabet i alt væsentligt giver et retvisende billede af EU's indtægter, udgifter og finansielle stilling. På samme vis giver man en positiv erklæring om de underliggende transaktioners lovlighed og den formelle rigtighed for indtægterne, indgåede forpligtelser på alle udgiftsområder og betalingerne på udgiftsområdet for administrationsudgifter og andre udgifter.

Men Revisionsretten har heller ikke i år set sig i stand til at give en positiv erklæring for de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed som helhed. Retten afgiver således en negativ erklæring om de underliggende betalinger på seks ud af syv udgiftsområder, idet der skønnes at være fejl i mere end 2 pct. af betalingerne.

Samlet set vurderer Revisionsretten, at den mest sandsynlige fejlrate er steget fra 3,9 pct. i 2011 til 4,8 pct. i 2012. Det er klart utilfredsstillende, at den stiger. Nu vil vi bruge den kommende tid på at komme helt til bunds i årsagerne til stigningen, og vi vil afklare, hvilke instrumenter vi kan benytte til at få nedbragt fejlraten.

Revisionsretten vil på økofinmødet den 10. december præsentere os for sine konklusioner. Præsentationen vil være startskuddet for diskussionerne om Rådets henstilling til decharge frem mod Økofin i februar næste år. Forud for beslutningen om Rådets henstilling til decharge vender vi tilbage til udvalget med henblik på at få et forhandlingsmandat. Jeg går ud fra, at det skinner igennem, at vi ser med stor alvor på det, for det er ikke meningen, at det skal stige.

8. Europæisk semester: proceduren for makroøkonomiske ubalancer, scoreboardrapport 2014

– *Udveksling af synspunkter*

KOM (2013) 0790

Rådsmøde 3281 – bilag 1 (samlenotat side 58)

EUU alm. del (13) – samrådsspørgsmål B (om Kommissionens vækstanalyse for 2014)

EU-note (13) – E 6 (note af 3/12-13 fra den økonomiske konsulent om Kommissionens vækstundersøgelse)

Økonomi- og indenrigsministeren: De næste to dagsordenspunkter handler om henholdsvis vækstundersøgelsen og makroubalancerapporten, som blev drøftet indgående på det fælles samråd i Europaudvalget og Finansudvalget i går. Jeg vil derfor begrænse mig til at nævne, at vi skal drøfte begge dele på Økofin med henblik på input til Kommissionen om analyserne af lande under makroubalanceproceduren.

Per Stig Møller havde forstået det således, at Grækenland, Portugal og Irland ikke var omfattet af undersøgelserne. Hvorfor var Danmark det? Og hvad var regeringens opfattelse af Kommissionens kritik af Danmark?

Økonomi- og indenrigsministeren forklarede, at de tre lande ikke var inkluderet på grund af deres programmer. Kommissionen havde for Danmarks vedkommende bidt mærke i dels den høje bruttogæld og dels spørgsmålet om konkurrenceevne. De to fokuspunkter havde regeringen forståelse for. Det var to meget forskellige områder, for det særlige ved den høje danske bruttogæld er, at den modsvares af aktiver i boliger og i pensionsopsparinger. Den danske realkredit er indrettet med stor soliditet. Selv om de har økonomiske problemer, er huslån det sidste danskere holder op med at afbetale på. Det skal dog ikke afholde nogen fra at kigge Danmark over skuldrene, og bruttogælden er i øvrigt faldet siden sidst.

9. Europæisk semester: vækstundersøgelsen 2014

– *Udveksling af synspunkter*

KOM (2013) 0800, KOM (2013) 0801, KOM (2013) 0785

Rådsmøde 3281 – bilag 1 (samlenotat side 68)

EUU alm. del (13) – samrådsspørgsmål B (om Kommissionens vækstanalyse for 2014)

EU-note (13) – E 6 (note af 3/12-13 fra den økonomiske konsulent om Kommissionens vækstundersøgelse)

Ministeren forelagde punkterne 8 og 9 samlet. Se derfor punkt 8.

10. Rådsbeslutninger om partnerskabsprogrammer

– *Udkast til Rådets udtalelser*

KOM (2013) 0902, KOM (2013) 0904, KOM (2013) 0909, KOM (2013) 0910, KOM (2013) 0911

Rådsmøde 3281 – bilag 1 (samlenotat side 74)

EUU alm. del (12) – bilag 355 (Danmarks nationale reformprogram 2013)

Det Europæiske Råd 27-28/06-13 – bilag 14 (konklusioner fra mødet i DER 27-28/6-13)

EU-note (12) – E 40 (EU-note af 10/6-13 om Kommissionens henstillinger til Danmark)

EU-note (12) – E 27 (notat af 11/4-13 om balanceproblemer i dansk økonomi)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (12) – bilag 489 (side 1464, landespecifikke anbefalinger senest behandlet i EEU 18/6-13)

EUU alm. del (12) – bilag 489 (side 1467, Rådets henstillinger vedr. Malta, Frankrig, Slovenien, Nederlandene og Spanien forelagt EEU 18/6-13)

EUU alm. del (12) – bilag 301 (side 904, two-packens vedtagelse forelagt EEU 1/3-13)

EUU alm. del (12) – bilag 539 (side 1569, implementering af two-packen forelagt EEU 5/7-13)

Ministeren nævnte ikke dette punkt.

11. Gennemførelse af stabilitets- og vækstpagten

– *Udkast til rådsbeslutning*

– *Udkast til rådshenstilling*

KOM (2013) 0906, KOM (2013) 0907

Rådsmøde 3281 – bilag 1 (samlenotat side 80)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (12) – bilag 489 (side 1467, senest behandlet i EUU 18/6-13)

Økonomi- og indenrigsministeren: Der er vedtaget en rådsbeslutning til Polen om manglende efterlevelse af den henstilling, som landet modtog i juni i år, og en revideret henstilling. Den nye henstilling forlænger Polens frist for at bringe underskuddet ned under 3 pct. af BNP med 1 år fra 2014 til 2015.

Kommissionen vurderer, at Polen ikke har taget tilstrækkelige skridt i 2013 for at efterleve henstillingen. Polens underskud for 2013 ventes at udgøre 4,8 pct. af BNP og dermed klart overskride henstillingens mål på 3,6 pct. af BNP, og stramningen i 2013 på ca. 0,3 pct. af BNP er ikke på linje med henstillingens krav om 0,8 pct. Samtidig bringes underskuddet kun under 3 pct. af BNP til fristen i 2014 i kraft af væsentlige engangsindtægter, så korrektionen er ikke holdbar. Samlet set vurderes Polens indsats for at få styr på sine budgetter derfor at være utilstrækkelig.

Kommissionens forslag til en revideret henstilling indeholder nye mål for det offentlige underskud på 3,9 pct. i 2014 og 2,8 pct. i 2015 samt et stramningskrav på ca. 1 pct. af BNP om året i 2014 og 2015.

Regeringen støtter beslutningen om manglende efterlevelse og den nye henstilling til Polen. Der ventes enighed om sagen blandt alle lande - også Polen, der dog ikke har stemmeret i spørgsmålet.

12. (Evt.) Ny forordning om EU's betalingsbalancefacilitet

– *Status*

KOM (2012) 0336

Rådsmøde 3281 – bilag 1 (samlenotat side 83)

Økonomi- og indenrigsministeren: Vi skal behandle et kompromisforslag til en ny forordning om EU's facilitet for betalingsbalanceassistance. Ideen bag faciliteten er at lette ekstern finansiering i ikkeeurolande, der har betalingsbalancevanskeligheder. Det er uklart, hvornår der kan opnås enighed om forslaget.

Forslaget indebærer bl.a., at ikkeeurolande med behov for finansiel assistance gives adgang til finansielle faciliteter, der svarer til dem, som er tilgængelige for eurolande. Det er f.eks. forebyggende kreditfaciliteter. Kommissionen har efter fremsættelsen af sit forslag foreslået, at betalingsbalancefaciliteten også skal kunne yde lån til brug for rekapitalisering af nødlidende finansielle institutioner i ikkeeurolande. Forslaget ændrer ikke på betalingsbalancefacilitetens overordnede beløbsramme, som fortsat vil være begrænset til 50 mia. euro, som dog immervæk også er en sum.

Formandskabets kompromisforslag fastholder generelt Kommissionens forslag, men præciserer, at lån til rekapitalisering af finansielle institutioner kun er en mulighed, hvis det er problemer i den finansielle sektor, der er årsag til betalingsbalanceproblemerne. Ifølge kompromisforslaget kan landene vælge, at de økonomiske og politiske betingelser, der er forbundet med assistancen, primært skal fokusere på den finansielle sektor, hvis et betalingsbalanceproblem skyldes problemer i den finansielle sektor. Det giver god mening, for så er man stadig loyal over for grundtanken bag en betalingsbalancefacilitet.

Regeringen støtter generelt kompromisforslaget. Regeringen støtter, at lån til et ikkeeuro-land med henblik på at rekapitalisere banker er en mulighed, hvis problemer i den finansielle sektor giver anledning til uholdbare betalingsbalanceproblemer.

13. Eventuelt

Ministeren nævnte ikke dette punkt.

14. Siden sidst

Ministeren nævnte ikke dette punkt.

FO Punkt 3. Rådsmøde nr. 3280 (beskæftigelse, socialpolitik, sundhed og forbrugerbeskyttelse) den 9.-10. december 2013

1. Rådsrekommandation om effektiv integration af mennesker med romabaggrund

– *Vedtagelse*

KOM (2013) 0460

Rådsmøde 3280 – bilag 2 (samlenotat side 2)

Social-, børne- og integrationsministeren: Henstillingen er ikke juridisk bindende. Baggrunden for henstillingen er, at mennesker med romabaggrund udsættes for social eksklusion i en række EU-lande. Rådet vedtog allerede i foråret 2011 et sæt rådskonklusioner, der havde særlig fokus på medlemsstaternes indsatser vedrørende uddannelse, beskæftigelse, sundhed og boligforhold for mennesker med romabaggrund. Som opfølgning på disse konklusioner indeholder henstillingen en række konkrete anbefalinger til, hvordan EU-landene kan forbedre indsatsen for mennesker med romabaggrund. Det fremgår udtrykkeligt, at indsatserne bør tilpasses den sociale og økonomiske situation i de enkelte medlemsstater. Indsatsen kan ske som en del af den helt generelle indsats for udsatte grupper inden for de fire indsatsområder. Det er i øvrigt også den tilgang, vi har anlagt i den danske romastrategi fra 2011. Vi har under forhandlingerne af henstillingen lagt vægt på, at dette forhold fremgik meget klart. Det ville være ude af proportioner, hvis alle medlemsstater skulle iværksætte de samme foranstaltninger uanset romabefolkningens størrelse og sociale situation i det pågældende land. Det er vurderingen, at teksten er afbalanceret, og vi vil derfor støtte den på rådsmødet.

2. Fremskridtsrapport for 'Forslag til Rådets direktiv om gennemførelse af princippet om ligebehandling af alle uanset religion eller tro, handicap, alder eller seksuel orientering'

– *Fremskridtsrapport*

KOM (2008) 0426

Rådsmøde 3280 – bilag 2 (samlenotat side 4)

KOM (2008) 0426 – bilag 3 (henvendelse af 28/8-08 fra Dansk Arbejdsgiverforening)

KOM (2008) 0426 – bilag 7 (udtalelse fra EUU til Kommissionen)

KOM (2008) 0426 – bilag 8 (Kommissionens svar til EUU)

KOM (2008) 0426 – bilag 6 (henvendelse af 30/11-08 fra Landsforeningen for Bøsser og Lesbiske)

KOM (2008) 0426 – svar på spørgsmål 1

KOM (2008) 0426 – svar på spørgsmål 2

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (12) – bilag 472 (side 1368, senest behandlet i EUU 7/6-13)

Social-, børne- og integrationsministeren: Forslaget har siden sin forelæggelse i juli 2008 været behandlet under en lang række EU-formandskaber. Mine forgængere har gentagne gange orienteret udvalget om sagen. Jeg kan oplyse, at der under det litauiske formandskab ikke er opnået nævneværdige fremskridt. Alle medlemsstaterne har fortsat generelle undersøgelsesforbehold til forslaget, da der stadig er uløste problemstillinger angående direktivets rækkevidde, begrebsanvendelse og juridiske fortolkning. Vi kan på den baggrund konstatere, at den krævede enstemmighed har lange udsigter, og sagen forelægges også denne gang Rådet alene med henblik på en fremskridtsrapport.

Jakob Ellemann-Jensen sagde, at Venstre støttede arbejdet for ligebehandling, men mente, at henstillingens budskab burde være klarere. Han understregede, at ligestilling skal defineres realistisk; lovgivning kan f.eks. ikke gøre blinde seende.

Mette Bock spurgte om, hvorfor tiltaget var nødvendigt, når man allerede har menneskerettighederne, som vel omfatter ligebehandling af de nævnte minoriteter.

Social-, børne- og integrationsministeren henviste til, at der er hjemmel for tiltaget i traktaten.

Chefkonsulent Jørgen Witsøe-Lund uddybede, at Kommissionen havde benyttet sig af den hjemmel, som artikel 19 i traktaten giver til udskrivelse af retsakter, der bekæmper diskrimination. Forslaget var blevet blokeret, fordi mange lande ikke brød sig om indholdet.

Formanden præciserede, at det ikke var hjemmelsgrundlaget, der blev spurgt til, men nødvendigheden.

NOT **Social-, børne- og integrationsministeren** ville redegøre skriftligt for dette. Hun tog Jakob Ellemann-Jensens kommentarer til efterretning.

3. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om håndhævelse af direktiv 96/71/EC om udstationering af arbejdstagere indenfor rammerne af tjenesteydelser

– *Generel indstilling*

KOM (2012) 0131

Rådsmøde 3280 – bilag 1 (samlentat side 2)

KOM (2012) 0131 – bilag 4 (DA og LO's brev til beskæftigelsesministeren af 27/11-12)

EU-note (11) – E 29 (note af 2/4-12 om udstationering af arbejdstagere)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (13) – bilag 76 (side 90 FO, forhandlingsoplæg forlagt EUU 15/10-2013)

Beskæftigelsesministeren: Håndhævelsesdirektivet har jeg været i udvalget med en del gange, og der er desværre ikke så meget nyt at berette. Regeringen mener fortsat med Folketingets opbakning, at social dumping er et stort problem, og at det derfor også er vigtigt, at vi får ordentlige redskaber til at håndhæve, at tingene foregår på en ordentlig måde. Håndhævelsesdirektivet skal skabe bedre rammer for myndighedssamarbejdet på tværs af grænserne, det skal forbedre mulighederne for at bekæmpe de såkaldte post-kassevirksomheder, og så skal det give bedre mulighed for at afdække, om der er tale om reel udstationering. Der er, som jeg gjorde udvalget opmærksom på sidste gang og forrige gang, vi diskuterede sagen, meget stor uenighed medlemslandene imellem, og derfor er det heller ikke lykket at opnå enighed på rådsmødet endnu. Jeg har netop modtaget formandskabets seneste forslag til kompromistekst, som vil være grundlaget for drøftelserne på rådsmødet på mandag. Forslaget er uændret i forhold til det kompromisforslag, der er blevet drøftet på ambassadørniveau, siden vi havde det seneste rådsmøde, hvor der ikke kom en afklaring.

Som I ved, er det artikel 9 og artikel 12, der er de store stridspunkter. Diskussionen om artikel 9 har drejet sig om, hvorvidt listen af kontrolforanstaltninger skulle være lukket eller åben. Vi har i forlængelse af mandatet insisteret på, at listen skulle være åben, og at der skulle være mulighed for at indføre nye kontrolforanstaltninger, hvis vi mener, det er nødvendigt. Det ville også være mærkeligt med et håndhævelsesdirektiv, der ikke giver mulighed for at håndhæve reglerne, som man finder det fornuftigt og rigtigt inden for EU-retten. I formandskabets kompromisforslag er artikel 9 stadig en åben liste og indeholder muligheden for at indføre nye kontrolforanstaltninger, hvis behovet skulle opstå. Forslaget understreger, at kontrolforanstaltninger på en åben liste skal være i overensstemmelse med de generelle principper i EU-retten om lovlige formål og sammenhæng mellem mål og midler. Det kan vi selvfølgelig tilslutte os.

Artikel 9 i det seneste kompromisforslag gør det altså muligt at indføre nye kontrolforanstaltninger, hvis der opstår behov for det. Forslaget ligger inden for det mandat, som Europaudvalget gav forud for det sidste rådsmøde. Jeg synes i øvrigt, det er vigtigt, at vi

følges med nogle af de lande, der deler Danmarks holdninger på området. Det er Benelux-landene, Frankrig, Tyskland, Sverige og Finland.

I formandskabets kompromisforslag er kædeansvar frivilligt for medlemslandene. Der er tilføjet en betragtning, som vi har diskuteret her, og som er meget vigtig for mandatet, nemlig at artikel 12 skal afspejle DA og LO's fælles ønske om, at kontrol af RUT-anmeldelse skal være due diligence. En række medlemslande – blandt andre Frankrig, Tyskland og Holland - har som reaktion på formandskabets forslag fremsat et nyt kompromisforslag, hvori kædeansvar i visse situationer gøres obligatorisk inden for byggesektoren, men fortsat er frivilligt i de øvrige sektorer. Også dette forslag indeholder den danske betragtning om due diligence – altså at brug af RUT-registeret gælder som rettidig omhu. Der er således flere forslag i spil. Jeg synes, at forslaget fra de lande, som vi generelt er på linje med i denne sag, er en vigtig markering af, at man ønsker et balanceret forslag. Og det vil for mig være vigtigt, at der bliver tale om et resultat, som har bred opbakning blandt de lande, vi har forhandlet sammen med.

Det er vigtigt for mig at understrege, at begge kompromisforslag ligger inden for mandatet, som jeg tidligere har fået her i udvalget. Jeg håber, at vi snart kan nå til enighed i Rådet, så vi kan få vedtaget direktivet. Jeg ved, at arbejdsmarkedets parter også lægger vægt på at komme videre med spørgsmålet her.

Jakob Ellemann-Jensen var enig i ministerens holdning til artikel 9 og 12 i håndhævelsesdirektivet og bad ministeren bekræfte, at regeringen lægger afgørende vægt på, at RUT-registrering opfylder due diligence-kravet.

Finn Sørensen var spændt på at se de endelige formuleringer. Kompromisforslaget peger lige nu på en åben liste, men Kommissionen skal stadig godkende initiativer, der ikke er nævnt på den. På hvilke præmisser skal sådanne initiativer vurderes? Hvis det var den sædvanlige lorum om proportionalitet og tvingende almene hensyn, var Finn Sørensen – med henvisning til Lavaldommen, hvor Domstolen ikke mente, at der skulle være lige vilkår for svenske og udenlandske bygningsarbejdere – meget bekymret. Kunne ministeren berolige ham? Og vil der stå direkte, at RUT-registeret vil være tilstrækkeligt til at opfylde due diligence-kravet?

Per Stig Møller ønskede i modsætning til Finn Sørensen ikke at regulere ud over RUT-registeret. Han frygtede, at eksempelvis objektivet ansvar ville give ekstra byrder på et i forvejen presset erhvervsliv. Per Stig Møller bad ministeren bekræfte, at det kun var byggesektoren, det drejede sig om.

Beskæftigelsesministeren bekræftede Jakob Ellemann-Jensen i, at regeringen hele tiden havde lagt afgørende vægt på, at RUT-registeret skal opfylde due diligence-kravet. Finn Sørensen havde altså hverken mere eller mindre grund til bekymring end før. Hun var enig i, at man skal sikre det skriftligt. Den åbne liste betyder, så vidt hun forstod, at Kommissionen skal have oplyst, hvis der indføres nye kontrolforanstaltninger, men den skal ikke godkende dem. De skal selvfølgelig stemme overens med EU-retten.

4. Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om øget samarbejde mellem offentlige arbejdsformidlinger

– *Generel indstilling*

KOM (2013) 0430

Rådsmøde 3280 – bilag 1 (samlenotat side 25)

Beskæftigelsesministeren: Det næste punkt er et direktivforslag om etablering af et netværk, der skal styrke den løbende vidensdeling på arbejdsformidlingsområdet. Det er et lille forslag. Der er bare tale om at formalisere det samarbejde, som i forvejen er etableret mellem Arbejdsmarkedsstyrelsen og tilsvarende organisationer i de andre lande. Vi deltager selvfølgelig allerede i det uformelle arbejde, og vi kan også støtte en mere formaliseret tilgang. Der er ikke tale om at flytte nogle kompetencer, men om at udveksle viden, og det er som udgangspunkt en god idé.

Finn Sørensen påpegede, at KL ikke mener, at Kommissionen skal have bemyndigelse til at lave delegerede retsakter om benchmarking af arbejdsformidlingssystemerne.

Beskæftigelsesministeren havde forstået det sådan, at de delegerede retsakter var ude af forslaget.

5. 2014 efterårspakken: Den årlige vækstreddegørelse (AGS); udkast til den fælles beskæftigelsesrapport (JER); rapporten om procedure for makroøkonomisk ubalancer (MIP) og varslingsrapport om makroøkonomiske ubalancer (AMR)

– *Præsentation ved Kommissionen*

– *Udveksling af synspunkter*

KOM (2013) 0800, KOM (2013) 0801, KOM (2013) 0790,

SWD (2013) 0790

Rådsmøde 3280 – bilag 1 (samlenotat side 29)

Beskæftigelsesministeren: Jeg antager, at I allerede har brugt en del tid på Europa 2020-strategien og det europæiske semester i dag. Kommissionen præsenterer desuden forslag til en resultattavle for indikatorer på beskæftigelses- og socialområdet, som skal godkendes. Der lægges fra Kommissionens side op til, at resultattavlen i første omgang skal se på følgende fem nøgleindikatorer: arbejdsløshed, unge uden for beskæftigelse, uddannelse og opkvalificering, ændringer i husstandes realindkomst, risiko for fattigdom og ulighed. Der skal ses på det enkelte lands egen udvikling, og der skal sammenlignes med udviklingen i EU og eurozonen. Formålet er på et tidligt stadie at få identificeret de vigtigste udfordringer, så det enkelte land har mulighed for at reagere.

6. Ungdomsbeskæftigelse

a) Kommissionens meddelelse om kvalitetsramme for praktikophold

– *Præsentation ved Kommissionen*

Rådsmøde 3280 – bilag 1 (samlenotat side 33)

b) Gennemførelse af

ungdomsgarantien/ungdomsbeskæftigelsesinitiativet

– *Statusorientering*

KOM (2012) 0729

Rådsmøde 3280 – bilag 1 (samlenotat side 33)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (13) – bilag 76 (side 97, senest behandlet i EUU
11/10-13)

Beskæftigelsesministeren: Det sidste punkt vedrører unge. Kommissionen fremlagde for få dage siden et forslag til en rådshenstilling vedrørende en kvalitetsramme for praktikpladser. På rådsmødet vil Kommissionen præsentere forslaget. Forslaget skal ses i sammenhæng med ungegarantien og ungdomsbeskæftigelsesinitiativet. Vi skal forhandle rådshenstillingen under det græske formandskab.

Mette Bock spurgte om, hvornår ungegarantiens effekter skulle vurderes.

Beskæftigelsesministeren svarede Mette Bock, at der er lagt op til løbende afrapportering fra de enkelte lande om implementering og forankring af ungegarantien. Ministeren betvivlede, at man kan lave en fælles effektanalyse, fordi ungegarantien er dybt infiltreret i det øvrige arbejde på området.

Siden sidst:

Beskæftigelsesministeren: Sidst jeg var her, diskuterede vi EU-borgeres adgang til danske velfærdsydelse. Der har siden været en diskussion om, hvor hurtigt vi kunne tilvejebringe en tilbundsående skriftlig redegørelse for området, og det har jeg ikke kunnet love ville ske inden jul. Men vi arbejder videre på sagen og skal selvfølgelig finde et tidspunkt, hvor både udvalget og jeg kan, så hurtigt som muligt.

Til slut vil jeg kort orientere om status over to direktiver vedrørende lovlig arbejdskraftindvandring, som egentlig hører under området for retlige og indre anliggender (RIA), men som er en del af mit ressortområde. Forslagene til både koncernarbejderdirektivet og sæsonarbejderdirektivet blev fremsat i juli 2010 og Europaudvalget er senest blevet orienteret om begge sager i forbindelse med RIA-rådsmødet den 6.-7. juni 2013. Begge forslag er omfattet af det danske forbehold og finder således ikke anvendelse i Danmark. De har ikke siden været på rådsmødedagsordenen, så for det nærmere indhold kan jeg henvise til samlenotatet fra juni.

I forhold til en status på de aktuelle forhandlinger kan jeg oplyse, at man den 6. november i år nåede til enighed om den endelige tekst til sæsonarbejderdirektivet, som regulerer indrejse- og opholdsbetingelser for sæsonarbejdere. Der er nu kun den formelle politiske vedtagelse tilbage i Rådet og Europa-Parlamentet, som vi forventer vil ske i løbet af januar måned.

Rådet og Parlamentet forhandler stadig om koncernarbejderdirektivet, som fastsætter regler for indrejse- og opholdsbetingelser for koncernarbejdere, der skal udstationeres fra en virksomhed i et tredjeland til f.eks. en afdeling eller et datterselskab i den samme virksomhed i EU. Det forventes dog, at man også vil nå til enighed i løbet af det kommende græske formandskab. Som sagt er dette direktiv også omfattet af forbeholdet og vil ikke komme til at gælde i Danmark.

Formanden takkede ministeren for orienteringen om de ekstra punkter. Hun undrede sig over, at den lovede gennemgang af vilkårene for vandrende arbejdskraft først kunne finde sted efter jul. Så vidt formanden huskede, sagde ministeren på mødet den 22. november, at udvalget kunne få gennemgangen med det samme. Derfor fandt hun det urimeligt at udskyde gennemgangen en måned.

Mette Bock sagde om velfærdsturisme, at pressens referater fra gårsdagens RIA-møde om det enkelte medlemslands ret til selv at fastsætte betingelser for udbetaling af velfærdsydelse havde overrasket hende, og spurgte, om man snart kunne få en grundlæggende diskussion af emnet.

Jakob Ellemann-Jensen tilsluttede sig formandens kommentar om gennemgangen af reglerne for vandrende arbejdstageres adgang til velfærdsydelse.

Finn Sørensen ærgrede sig over at måtte vente til det nye år med at få et faktisk fælles grundlag at føre diskussionen på. Der snakkes meget om velfærdsturisme, men rapporterne om emnet viser, at der netop ikke kommer snyltende horder til landet kun for at modtage ydelser. Problemet var for Enhedslisten at se, at EU-reglerne griber ind i den danske selvbestemmelse vedrørende fordelingen af velfærdsydelse.

Per Stig Møller sagde, at Kommissionen havde taget den letteste udvej fra velfærdsturismediskussionen ved at undersøge, om der bliver snydt. Rapporten havde bare bekræftet, at det ikke er snyd, der er problemet. På det foregående møde havde udvalget derfor prøvet at brede spørgsmålet ud for justitsministeren, men han havde ikke kunnet svare. Per Stig Møller ville gerne snart have noget konkret på bordet. Han havde gerne set, at man havde stået sammen med de fire lande, som startede sagen i EU-systemet, og at man bør tilslutte sig dem hurtigst muligt.

Beskæftigelsesministeren svarede Mette Bock, at spørgsmål til RIA-rådsmødet måtte stilles til justitsministeren, som havde deltaget i det.

Om gennemgangen af EU-borgeres adgang til velfærdsydelser sagde hun, at den ville blive lavet hurtigst muligt, men at det er et kompliceret materiale. Hun gav Finn Sørensen ret i, at et faktisk grundlag ville gavne diskussionen. Regeringen går både ind for arbejdskraftens frie bevægelighed og for et velfungerende velfærdssystem. Udvalgets interesse var helt legitim og deles af mange danskere. Det, hun lovede sidst, var en skriftlig fremstilling af reglerne og tendenserne på området, og på den baggrund kan der tages en teknisk gennemgang.

Formanden fandt det uacceptabelt, at ministeren ikke kunne levere den redegørelse om vandrede arbejdstagere, hun havde givet tilsagn om på mødet den 22. november. Formanden antydede, at der var tendens til at slække på informeringen af Europaudvalget i regeringen. Gennemgangen var reelt en opdatering af et materiale, som blev udarbejdet for et par år siden, og derfor forstod hun ikke, at man – efter 3 uger – var nødt til at bede om mindst en måneds udsættelse. Formanden præciserede, at Per Stig Møller ikke havde bedt om et referat af RIA-mødet.

Beskæftigelsesministeren korrigerede formanden. Hendes henvisning til justitsministeren var møntet på Mette Bocks spørgsmål, der konkret gik på RIA-mødet, og det svar holdt hun fast i. Per Stig Møllers mere generelle spørgsmål om EU-borgeres adgang til velfærdsydelser lå meget langt væk fra det kommende EPSCO-møde, som var anledningen til denne forelæggelse, og hvor velfærdsydelser slet ikke var på dagsordenen. Inden nogen hidsede sig op på denne helt almindelige fredag, ville ministeren bemærke, at hun oplevede samarbejdet med udvalget som ualmindelig godt. På det seneste møde havde hun lovet udvalget en grundig skriftlig fremstilling, så man kunne diskutere EU-borgeres adgang til danske velfærdsydelser. Hun ville afdække, om den grundige skriftlige fremstilling af EU-borgeres adgang til velfærdsydelser kunne tilvejebringes hurtigere. Hun understregede, at hun ingenlunde fortrød sin udtalelse, men mente ikke, hun havde sat en tidsfrist.

Formanden mente, at ministeren havde sagt, at hun ville gennemgå sagen med det samme, hvad der muligvis var blevet modereret i løbet af diskussionen. Ministeren nyder generelt udvalgets respekt, men formanden oplevede desværre en vis påholdenhed med oplysninger på dette område fra regeringens side.

Per Stig Møller sagde, at der også på grund af den endnu uafsluttede europapolitiske aftale er brug for en fælles holdning på området. Diskussionen om velfærdsydelse er også relevant for direktivet om sæsonarbejdere; det handlede om at rebe sejlene i tide. Per Stig Møller gentog, at den letteste udvej for Kommissionen var at dreje diskussionen over på snyd og bedrag i stedet for at diskutere, hvem der skal have hvilke rettigheder.

Finn Sørensen spurgte ministeren, om hun turde sige, cirka hvornår gennemgangen ville være klar.

Mette Bock mente, at ressortdiskussionen var mindre interessant end substansen, og gentog sit spørgsmål om, hvad der var sket på gårsdagens RIA-møde. Selv om det var justitsministerens område, havde det indflydelse på beskæftigelsesministerens område. Som sagt var der ikke tale om snyd, men om hvem der skal have kompetencen til at fastsætte velfærdsydelse for arbejdstagere.

Beskæftigelsesministeren henviste de mere generelle europapolitiske diskussioner til andre ministre. Diskussionen om vandrende arbejdstagere var hun ansvarlig for, og den kunne og ville hun gerne vende tilbage og redegøre for på baggrund af en gennemarbejdet skriftlig redegørelse. Og hermed håbede hun, at julefreden ville sænke sig.

Beskæftigelsesministeren bekræftede over for Per Stig Møller, at sæsonarbejderdirektivet er omfattet af forbeholdet. Hun var i øvrigt opmærksom på og enig i, at der er to diskussioner – den om misbrug og svig, som ligger i RIA, og den mere principielle om grundlaget for at modtage velfærdsydelse. Begge diskussioner bør håndteres.

FO 7. Forslag til forordning om medicinsk udstyr og om ændring af direktiv 2001/83/EF, forordning (EF) nr. 178/2002 og forordning (EF) nr. 223/2009 samt forslag til forordning om medicinsk udstyr til invitro diagnostik.

– *Fremskridtsrapport*

– *Udveksling af synspunkter*

KOM (2012) 0542, KOM (2012) 0541

Rådsmøde 3280 – bilag 3 (sammenfatning side 2)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (12) – bilag 472 (side 1389, senest behandlet i

EUU 7/6-13)

Sundheds- og forebyggelsesministeren: Der er lagt op til et meget kort møde med kun to sager til substansbehandling på dagsordenen. Jeg vil koncentrere mig om forordningsforslagene til medicinsk udstyr, som jeg forelægger med henblik på forhandlingsoplæg. På rådsmødet forelægger det litauiske formandskab en fremskridtsrapport om forordningsforslagene om medicinsk udstyr. Rapporten gennemgår, hvilke dele af forslagene der har været drøftet i rådsarbejdsgruppen. Der er også lagt op til en drøftelse om medicinsk udstyr, men der skal ikke træffes beslutning om forslagene på mødet.

Når jeg kommer med mit forhandlingsoplæg i dag, skyldes det, at Europa-Parlamentet i oktober gav sine ordførere på forslagene mandat til at indlede forhandlinger med Rådet om en førstebehandlingsaftale. Parlamentet har i den forbindelse fremsat en lang række ændringsforslag. Kommissionen har i øvrigt også presset på for at nå et forhandlingsresultat til foråret, det vil sige inden der skal afholdes valg til Europa-Parlamentet i maj 2014. Selv om vi ikke er kommet så langt i Rådet endnu – vi har dog gennemgået hovedparten af forslagene i arbejdsgruppen – kan det godt gå hurtigt, hvis det kommende græske formandskab beslutter sig for at gå efter en aftale med Parlamentet inden valget til maj. Men det kan også trække ud. Under alle omstændigheder er det min vurdering, at det vil være godt at få fastlagt en dansk holdning til den videre proces.

Formålet med forslagene er at lave en ny og robust lovgivningsramme, der både sikrer et ensartet og højt sikkerheds- og sundhedsniveau og understøtter innovation inden for medicosektoren. Regeringen er meget optaget af at finde den rette balance mellem de to hensyn. Vi er ikke i tvivl om, at der er behov for et løft i patientsikkerheden. Vi har ganske enkelt brug for at få genskabt den tillid, der kan være gået tabt hos patienter og brugere af medicinsk udstyr efter de tragiske sager om bl.a. brystimplantater og metal mod metal-hofte. Når vi taler med medicobranschen, kommer der selvfølgelig ønsker derfra om gode rammevilkår og muligheder for hurtig adgang til markedet. Men branchen ønsker også selv stramninger, der kan skille fårene fra bukkene. Det siger sig selv, at det er i branchens interesse, at medicinsk udstyr, som er kvalitetstemplett med CE-mærket, har en høj grad af troværdighed. Det hører vi fra de danske virksomheder på området. Vi har også lyttet til bl.a. Lægeforeningen, som efterlyser større klinisk ekspertise i vurderingen af, om et udstyr er godt nok.

Der skal derfor efter regeringens opfattelse strammes op der, hvor det giver mening, og der, hvor en forbedret og skærpet indsats giver de bedste resultater. Vi skal med andre ord ikke opbygge nye strukturer og procedurer, bare fordi det på papiret lyder godt, men opruste og styrke der, hvor det giver mening.

FO Regeringens forhandlingsoplæg er, at Danmark tilslutter sig forordningsforslagene, idet man fra dansk side under forhandlingerne lægger vægt på, at der fastsættes enkle, præcise og hensigtsmæssige procedurer, der understøtter en grundig vurdering af, om fabrikanten og udstyret opfylder kravene i lovgivningen. Vi vil arbejde for at skærpe kravene til processen, inden et medicinsk udstyr kommer på markedet. Det skal blandt andet ske ved fastsættelse af regler om de erhvervsdrivendes forpligtelser og krav til det faglige niveau for de bemyndigede organers udførelse af overensstemmelsesvurderinger. De nationale myndigheders udpegning af og kontrol med de bemyndigede organer skal finde sted på baggrund af klare krav i tæt samarbejde med Kommissionen og de øvrige medlemslande.

Vi vil også arbejde for at højne niveauet for markedsovervågning, efter et medicinsk udstyr er kommet på markedet, herunder ved fastsættelse af skærpede regler om indberetning af og opfølgning på alvorlige hændelser, krav om sporbarhed, myndighedskontrol med udstyrs egenskaber og ydeevne og et tæt samarbejde mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder og Kommissionen. På baggrund af sådanne skærpede regler vil vi arbejde for at fastholde den nuværende struktur, hvor medicinsk udstyr for at kunne bringes i omsætning i EU skal underkastes en overensstemmelsesvurdering, der for middel- og højrisiko udstyr involverer et bemyndiget organ, som er udpeget af den nationale kompetente myndighed. I den forbindelse vil vi også arbejde for, at der etableres en procedure for inddragelse af den nødvendige ekspertviden ved udførelse af overensstemmelsesvurderinger af højrisikoudstyr, hvor dette vurderes relevant.

Med henblik på håndtering af sager med medicinsk udstyr, som ikke opfylder kravene i lovgivningen, og som udgør en risiko for sundhed eller sikkerhed, vil vi arbejde for at etablere brugbare procedurer for en EU-koordineret tilgang, samtidig med at der bibeholdes mulighed for at træffe nationale foranstaltninger af hensyn til beskyttelse af patienter, brugere og andre personers sundhed eller sikkerhed eller af hensyn til folkesundheden.

Som et bidrag til at sikre bedre rammer for virksomhederne vil vi arbejde for, at der etableres mulighed for, at en forsøgsansvarlig eller sponsor, som det hedder i denne sprogbrug, kan vælge at benytte sig af en koordineret myndighedsbehandling af ansøgninger om kliniske afprøvninger af udstyr, der skal foregå i mere end en medlemsstat.

Endelig som det sidste punkt vil vi arbejde for, at der foretages relevante udbygninger af den europæiske database for medicinsk udstyr, Eudamed, til gavn for bl.a. patienter, erhvervsdrivende, bemyndigede organer og myndigheder. I forlængelse af det skal man særlig lytte til betoningen af, at der skal foretages relevante udbygninger, for det er et af de områder, hvor det er blevet diskuteret, hvad det vil få af statsfinansielle konsekvenser. Det er særlig udbygningen af den europæiske database for medicinsk udstyr, der gør det svært at vurdere disse konsekvenser, og som sagt arbejder vi på, at der ikke skal ske en

unødig udbygning af den database. Der skal bruges midler på at udbygge databasen der, hvor det er relevant, og hvor det løfter sikkerheden for medicinsk udstyr. Vi arbejder altså for, at de statsfinansielle konsekvenser skal være så små som muligt. Den klare forventning til de økonomiske konsekvenser er, at erhvervslivet vil få færre administrative byrder, hvis man bare ser på Kommissionens forslag og ikke på de mange ændringsforslag fra Europa-Parlamentet. Et eksempel på en administrativ lettelse er, når en sponsor kan nøjes med at ansøge om en enkelt tilladelse til en klinisk afprøvning hos Eudamed, selv om afprøvningen skal finde sted i flere lande. I Kommissionens konsekvensanalyse er der anført, at der forventes en besparelse for erhvervslivet på mellem 81 og 167 millioner euro, når forslaget om en enkelt registrering i Eudamed afløser de mange nationale registreringer. Det er mit indtryk, at det er nogle meget forskellige vilkår, man skal orientere sig efter som virksomhed i de forskellige medlemslande, og derfor vil det betyde en markant forenkling.

Som nævnt ved vi ikke endnu, hvor hurtigt det kommer til at gå med de videre drøftelser i Rådet, og om det bliver aktuelt med trilogdrøftelser i begyndelsen af det nye år. Men det er et vigtigt forslag, og regeringen lægger derfor op til, at vi fastlægger den danske holdning nu, så vi kan stå så stærkt som muligt i den videre proces.

Sophie Løhde sagde, at Venstre støtter forslaget og går ind for en opstramning af den nuværende regulering af medicinsk udstyr både for at øge patientsikkerheden, for at skabe mere ensartede regler og for at sikre en bedre sporbarhed. Som ministeren selv nævnte, ønsker branchen stramninger på området. Hvis det gøres fornuftigt, kan de to hensyn til patienterne og virksomhederne forenes. Sophie Løhde spurgte til høringsparternes utilfredshed med den ekstremt korte høringsfrist, der havde gjort, at ikke alle høringsparter kunne komme med detaljerede kommentarer og ændringsforslag. I hvilket omfang har man været i fornyet dialog med høringsparterne? Venstre var ligesom regeringen betænkelig ved udvidelsen af forordningen til også at omfatte kosmetik. Hun bad ministeren skærpe eller i hvert fald uddybe sin position på det område. Venstre var også enig med regeringen i, at tidsfristerne for behandling af ansøgninger om kliniske afprøvninger er for korte, men hvad ville regeringen lægge op til? Hun syntes derudover, man burde have en ramme for de økonomiske konsekvenser af udbygningen af Eudamed.

Finn Sørensen bakkede op om forhandlingsoplægget og om al den skepsis, der ligger i det. Nogle høringssvar, såsom dem fra Lægeforeningen og Forbrugerrådet, efterlyser større krav til udstyrs afprøvning inden anvendelse. Vil regeringen følge den henstilling? Han bad afslutningsvis ministeren svare på, om regeringen lægger vægt eller afgørende vægt på de standpunkter, den vil arbejde for.

Mette Bock sagde, det var et svært område at afgive mandat på. Der er mange gode ting i forslaget om patientsikkerhed og virksomhedernes rammevilkår, og Liberal Alliance deler alle regeringens forbehold. Men partiet ville ikke støtte forhandlingsoplægget af to grunde: Europa-Parlamentets ændringsforslag kan give bekymrende økonomiske konsekvenser, og regeringen vil ikke lægge afgørende vægt på sine forbehold.

Sundheds- og forebyggelsesministeren takkede for tilkendegivelserne. I Folketinget er man enige om, at der er brug for opstramninger på området. Der er taget hul på det på europæisk plan med patientsikkerhedspakken fra foråret, og her har Danmark valgt at gå foran. Ministeren forklarede, at når regeringen ikke lægger afgørende vægt på noget, er det, fordi den mener, at forslaget samlet set rammer rigtigt. Det betyder ikke, at man vil ligge på den lade side. Hun svarede på Sophie Løhdes spørgsmål om fornyet kontakt med områdets aktører, at Udvalget for Medicinsk Udstyr (UMU) er nedsat som en baggrundsgruppe bestående af repræsentanter for patientorganisationer og for medicobranchen, som regeringen kan vende EU-reguleringen på området med. Der er fælles interesser mellem patienterne og producenterne, hvis produkters kvalitetsniveau gavner patienterne. Regeringen har derudover haft løbende kontakt med repræsentanter for medicoindustrien, fordi det er meget teknisk. Der er altså fælles fodslag med aktørerne på området.

Kosmetiske produkter bør ifølge regeringen ikke omfattes af forslaget. Lykkes den afgrænsning ikke, skal det dog ikke blokere for direktivet. Ministeren havde noteret sig medlemmernes kommentarer.

Ministeren svarede Sophie Løhde, at regeringen synes, tidsfristerne er for korte, og at en koordineret behandling af ansøgninger vil være en markant forbedring. Ministerens indtryk var dog, at medicoindustrien går mere op i forudsigelighed og ensartethed i proceduren end i længden af høringsfrister. Angående Eudamed vil der altid blive foreslået nye registreringer, men regeringen mener klart, at det skal være nødvendige og relevante udbygninger, der bruges midler på. Hun svarede Finn Sørensen, at regeringen vil arbejde for at imødekomme Lægeforeningens ønske om at få mere kliniske kompetencer ind i vurderingen af medicinsk udstyr. Der er dels foreslået en begrænsningsprocedure, hvor koordinationsgruppen for medicinsk udstyr kan udtale sig om specifikt udstyr, inden der bliver udstedt certifikat af de nationalt bemyndigende organer. Her mener regeringen, at koordinationsgruppen kan have nogle undergrupper bestående af kliniske eksperter inden for det pågældende felt. Der vil med indførelsen af minimumsstandarder ske en kvalitetssikring af de bemyndigende organer, som regeringen mener fortsat skal være nationale. Med begrænsningsproceduren vil der også være mulighed for at få højrisikoudstyr vurderet af kliniske eksperter.

Sophie Løhde roste ministeren for nedsættelsen af UMU, der sikrer, at hensynet til patientsikkerheden går hånd i hånd med danske virksomheders interesser. Forordningen trækker grundlæggende i den rigtige retning, og bad ministeren bekræfte, at det havde høj prioritet at holde kosmetik ude af forslaget, da det kunne få økonomiske og administrative konsekvenser. Sophie Løhde var enig i, at forudsigelige tidsfrister er afgørende, men mente, at regeringen bør fremlægge, hvad den anser for at være rimelige tidsfrister, hvis den anser de foreslåede som for korte.

Sundheds- og forebyggelsesministeren ville komme tilbage, hvis kosmetik bliver omfattet af forslaget, men man er endnu ikke nået dertil. Man kunne heller ikke komme så

meget videre med tidsfristerne nu. Den nuværende tidsfrist er 60 dage, der er blevet foreslået 35, og hun ville gerne have det tættere på 60.

Sophie Løhde kvitterede for præciseringen og for tilkendegivelsen om at vende tilbage, hvis kosmetik bliver omfattet af forslaget.

Formanden konkluderede, at der ikke var flertal imod forhandlingsoplægget, idet kun Liberal Alliance og Dansk Folkeparti ytrede sig imod det.

8. Rådskonklusioner om bæredygtige sundhedssystemer.

– *Vedtagelse*

Rådsmøde 3280 – bilag 3 (samlenotat side 25)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (10) – bilag 505 (side 1369, de oprindelige
rådskonklusioner blev behandlet på mødet i EUU 27/5-11)

Sundhedsministeren: Udkastet til rådskonklusioner om bæredygtige sundhedssystemer sætter fokus på, hvordan vi kan sikre effektive og bæredygtige sundhedssystemer i EU, som vi kan tilslutte os fra dansk side. Det er ikke meget banebrydende, og jeg vil derfor ikke komme nærmere ind på konklusionerne, medmindre udvalget ønsker det.

9. Effektiviteten af institutionelle mekanismer til fremme af kvinders lige muligheder og ligestilling.

- Vedtagelse
Rådsmøde 3280 – bilag 4 (samlenotat side 2)

- **Ligestillingsministeren:** *Som punkt 11 på dagsordenen skal der på rådsmødet vedtages rådskonklusioner om effektiviteten af institutionelle mekanismer til fremme af kvinders lige muligheder og ligestilling. Punktet forelægges udvalget til orientering.*

-

- *Rådskonklusionerne er fremlagt som led i EU's halvårslige opfølgninger på FN's Beijing-handlingsplan. Det er ikke første gang, at man i EU følger op på dette område fra handlingsplanen. I 2005 så man bl.a. på dette område i forbindelse med markeringen af Beijinghandlingsplanens 10-årsjubilæum. Herefter vedtog man i 2006 en specifik rådskonklusion om institutionelle mekanismer, herunder de tre indikatorer, som ligger til grund for den nuværende vurdering af fremskridtene på området. Derudover fremhævede man i 2009 igen vigtigheden af stærke institutionelle mekanismer i forbindelse med vedtagelsen af en rådskonklusion som led i markering af Beijinghandlingsplanens 15 års-jubilæum.*

Med de nuværende rådskonklusioner har det litauiske formandskab valgt at gøre status over EU-landenes fremskridt på området ved at benytte de tidligere vedtagne indikatorer. Derudover har de foreslået endnu en indikator om kønsopdelt statistik. Rådskonklusionerne knytter sig til en omfattende undersøgelse, som er gennemført af Det Europæiske Ligestillingsinstitut, EIGE. Rapporten viser, at alle 28 lande har etableret institutionelle mekanismer til fremme af ligestilling, men EIGE vurderer, at der ikke er sket væsentlige fremskridt i effektiviteten af mekanismerne, siden man først begyndte at måle på området. I rådskonklusionerne opfordres medlemslandene bl.a. til at placere ansvaret for det statslige ligestillingsarbejde hos en minister, og at der tages højde for ligestillingspolitikken i alle øvrige regeringspolitikker. Der opfordres desuden til, at medlemslandene sørger for, at der på ligestillingsområdet er tilstrækkeligt effektiv koordinering mellem alle ministerier. Endelig opfordres der til, at medlemslandene forbedrer udviklingen af kønsopdelte statistikker i samarbejde med EU's statistiske enheder og Det Europæiske Ligestillingsinstitut. Regeringen er enig i, at effektive institutionelle mekanismer er vigtige redskaber til at sikre ligestilling mellem kvinder og mænd. Danmark agter at støtte vedtagelsen af rådskonklusionerne. Det forventes ikke, at man på rådsmødet vil drøfte rådskonklusionen nærmere.

10. Forslag til direktiv om en mere ligelig kønsfordeling blandt menige bestyrelsesmedlemmer i børsnoterede selskaber.

– *Fremskridtsrapport*

KOM (2012) 0614

Rådsmøde 3280 – bilag 4 (samlenotat side 17)

KOM (2012) 0614 – bilag 7 (henvendelse af 10/10-13 fra Dansk Industri)

EUU alm. del (12) – bilag 409 (Kommissionens non-paper om hjemmel for direktivforslaget) (fortroligt – dtfo.ft.dk) (papiromdelt på KOM (2012) 0614 – bilag 6)

EUU alm. del (12) – bilag 336 (notat af 12/4-13) (udtalelse fra Rådets Juridiske Tjeneste) (fortroligt – dtfo.ft.dk) (papiromdelt på KOM (2012) 0614 – bilag 5)

KOM (2012) 0614 – bilag 4 (Folketingets begrundede udtalelse)

EUU alm. del (11) – bilag 473 (revideret oversættelse af regeringens høringssvar på Kommissionens høring om flere kvinder i bestyrelser)

EUU alm. del (11) – bilag 600 (Ligestillingsministerens og Erhvervs- og Vækstministerens brev til Kommissær Reding og Barnier vedrørende kvinder i bestyrelser)

EUU alm. del (11) – bilag 609 (brev vedr. kvinder i bestyrelser)

KOM (2012) 0614 – svar på spørgsmål 1

Rådsmøde 3146 – bilag 3 (debatten om kvinder i bestyrelser)

EUU alm. del (11) – svar på spørgsmål 71

EUU alm. del (11) – svar på spørgsmål 72

EUU alm. del (11) – svar på spørgsmål 73

EUU alm. del (11) – svar på spørgsmål 74

EU-note (12) – E 33 (intern) (note af 2/5-13)

EU-note (12) – E 9 (note af 30/12-12 om Kommissionens forslag om kvoter for kvinder i bestyrelser)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (12) – bilag 472 (side 1370 FO, forhandlingsoplæg forelagt EUU 7/6-13)

EUU alm. del (12) – bilag 334 (side 985, besvarelse af samrådsspørgsmål M og N 15/3-13)

EUU alm. del (12) – bilag 65 (side 168, besvarelse af samrådsspørgsmål B, 2. del 17/10-12)

EUU alm. del (12) – bilag 48 (side 107, besvarelse af samrådsspørgsmål B, 1. del 12/10-12)

Ligestillingsministeren: Som punkt 6 på rådsmødedagsordenen fremlægger EU-formandskabet en fremskridtsrapport vedrørende direktivforslag om kønsfordeling i børsnoterede selskabers bestyrelser. Punktet forelægges udvalget til orientering.

Regeringen fremlagde direktivforslaget til forhandlingsoplæg for Folketingets Europaudvalg den 7. juni 2013. Regeringen fik på den baggrund et klart mandat fra Folketinget: Danmark støtter ikke direktivforslaget. Det har regeringen herefter gjort meget klart i Rådet, over for Kommissionen og for det litauiske formandskab. Jeg kan oplyse, at direktivforslaget under det litauiske formandskab har været behandlet på fire møder i arbejdsgruppen under EPSCO-Rådet. På møderne har formandskabet fremlagt en række ændringsforslag til direktivforslaget. Ændringsforslagene har primært haft til formål at præcisere og afklare direktivets tekst. Endvidere har to medlemslande fremsat ændringsforslag for at forsøge at opnå et kompromis i Rådet. Der var imidlertid ikke tilslutning til ændringsforslagene. Derfor er de to landes ændringsforslag trukket tilbage igen.

Det litauiske formandskab lægger i sin fremskridtsrapport vægt på, at de har foreslået flere tekniske ændringer til direktivforslaget. Det skyldes, at mange lande har kritiseret forslaget for at være meget uklart. Formandskabet har blandt andet forsøgt at præcisere forslagets titel, hjemmelsgrundlaget, bestyrelsesmedlemmer og udpegningsprocedurerne. Formandskabet konkluderer i fremskridtsrapporten, at selv om alle medlemslande går ind for at forbedre balancen mellem kønnene i bestyrelser, er der ikke enighed om metoden. Der er medlemslande, der støtter EU-lovgivning, mens andre lande foretrækker nationale tiltag eller ikkebindende EU-tiltag.

Formandskabet vurderer, at det vil kræve et forsat arbejde og politiske overvejelser, inden der kan nås et kompromis. Samlet set har møderne i arbejdsgruppen båret præg af, at der lige nu er et blokerende mindretal i Rådet, og at det blokerende mindretal ikke ønsker at gå ind i en indholdsmæssig forhandling af direktivforslaget. Danmark er som bekendt en del af dette blokerende mindretal. Det er forventningen til rådsmødet, at det litauiske formandskab vil præsentere fremskridtsrapporten og konstatere, at der fortsat er et blokerende mindretal. Derfor forventes sagen som sådan ikke at blive drøftet på rådsmødet.

Mette Bock citerede Poul Henningsen i sin advarsel mod at lade EU blande sig unødigt: "Ikke en eneste paragraf eller tarif må indeholde ordet mand eller kvinde. Overalt må ordet erstattes med menneske. Det er selve demokratiets idé, at man er menneske, før man er arbejder, neger, tysker eller kvinde."

Jakob Ellemann-Jensen tilsluttede sig PH's problematisering af at tale om køn i stedet for mennesker. Han spurgte, om Tysklands nye regering ville ændre situationen på kvoteområdet.

Ligestillingsministeren svarede, at man stadig ikke ved, hvilken vej det vil gå i Tyskland, men at den nye regering ikke vil gøre en forskel, da det blokerende mindretal vil bestå uden Tyskland.

11. Eventuelt

Ministeren nævnte ikke dette punkt.

12. Siden sidst:

a) Status for forslag til direktiv om fremstilling, præsentation og salg af tobaksrelaterede produkter (tobaksdirektivet)

KOM (2012) 0788

KOM (2012) 0788 – bilag 13 henvendelse af 16/10-13 fra

DADAFO om den videre vej for e-damp/e-cigaretter)

KOM (2012) 0788 – bilag 5 (Folketingets udtalelse)

KOM (2012) 0788 – bilag 3 (henvendelse af 22/2-13 fra

Hjerteforeningen og Danmarks Lungeforening om tobaksvaredirektivet)

KOM (2012) 0788 – svar på spørgsmål 16

KOM (2012) 0788 – svar på spørgsmål 18

KOM (2012) 0788 – svar på spørgsmål 19

EU-note (12) – E 14 (notat af 14/1-13)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (13) – bilag 136 (side 237, senest forelagt til orientering under "Siden sidst" på EUU-mødet 15/11-13)

EUU alm. del (12) – bilag 487 (side 1412 FO, forhandlingsoplæg forelagt EUU 12/6-13)

EUU alm. del (12) - bilag 350 (side 1008, samråd med sundhedsministeren vedr. samrådsspørgsmål P 4/4-13)

EUU alm. del (12) - bilag 395 (side 1150 FO, forhandlingsoplæg forelagt i EUU 8/5-13) (fortroligt - dtfo.ft.dk)

EUU alm. del (12) - bilag 300 (side 927, behandlet i EUU 1/3-13) (fortroligt - dtfo.ft.dk)

Sundheds- og forebyggelsesministeren: Det er jo ikke så længe siden, men jeg vil gerne benytte anledningen til at orientere kort om den seneste udvikling. Jeg vil koncentrere mig om at gøre status over de tre knaster, som jeg ridsede op for udvalget, sidst jeg var her, og som fortsat drøftes. Jeg skal også understrege, at der fortsat ikke er slået søm i. Som jeg nævnte sidst, blev vi ved sundhedsministrenes rådsmøde i juni enige om en generel indstilling, som alle med undtagelse af fire medlemslande kunne bakke op om. Nu er vi i gang med drøftelserne med Europa-Parlamentet, og den tredje trilog fandt sted i tirsdags. Samlet set er der ikke meget, der skiller Rådet og Parlamentet fra at nå til enighed, men der er dog tre større knaster.

For det første er der spørgsmålet om tilsætningsstoffer. Som jeg nævnte for udvalget sidst, har Parlamentet foreslået, at ingen tilsætningsstoffer må anvendes, medmindre de optræder på en europæisk positivliste, hvor Kommissionen skal godkende de enkelte stoffer. Her ønsker Rådet og Kommissionen en tilgang baseret på et forbud mod tobaksvarer med en kendetegnende aroma og et forbud mod tobaksvarer med tilsætningsstoffer, der mærkbart fremmer produkternes afhængighedsskabende og toksiske virkninger. Formandskabet har fremlagt et kompromisforslag om en styrket rapporteringsforpligtelse for udvalgte stoffer i cigaretter og rulletobak med henblik på at imødekomme Parlamentets ønske om, at der gennemføres flere undersøgelser af tilsætningsstofferne. Med forslaget stilles der krav til virksomhederne om, at de for udvalgte tilsætningsstoffer skal gennemføre studier af stoffernes virkning. Det gælder bl.a., om stofferne bidrager til at øge produktets afhængighedsskabende og toksiske virkninger. Overordnet kan de fleste medlemslande bakke op om formandskabets tilgang, men den konkrete udformning af rapporteringsforpligtelsen drøftes fortsat med Parlamentet.

Det andet store udestående er regulering af nikotinholdige produkter og e-cigaretter. Her ønsker Kommissionen og Rådet, at nikotinholdige produkter skal reguleres som lægemidler, mens det er Europa-Parlamentets opfattelse, at lægemiddellovgivningen kun skal gælde for de nikotinholdige produkter, der anpriseres som lægemidler. Parlamentet foreslår, at alle øvrige nikotinholdige produkter og e-cigaretter med et nikotinindhold på op til 30 mg pr. ml skal kunne sælges uden lægemiddelgodkendelse, forudsat at produktet bl.a. lever op til en række sikkerhedskrav og krav om forudgående notifikation. Selv om Rådet og Parlamentet umiddelbart står langt fra hinanden, ser der ud til at være et bredt ønske om fælles regler for salg af e-cigaretter i EU. På baggrund af de seneste drøftelser tegner der sig nu en enighed i Rådet om at komme Parlamentet i møde og gå i retning af en regulering af e-cigaretter, som i udgangspunktet ikke baserer sig på lægemiddellovgivningen. Det er i den forbindelse ikke endeligt afklaret, om medlemslandene vil kunne regulere e-cigaretter efter lægemiddellovgivningen, hvis de ønsker det. De detaljerede bestemmelser for en regulering i tobaksvaredirektivet drøftes fortsat, men der arbejdes med et forslag om en ordning med forudgående meddelelse til de nationale myndigheder kombineret med en række krav til producenterne. Det drejer sig bl.a. om regler for et maksimalt nikotinindhold, regler om brug af tilsætningsstoffer og krav om advarselsmærkning og indlægsseddel. Der lægges også op til et forbud mod reklame for e-cigaretter, som lægger sig op ad det eksisterende EU-forbud mod tobaksreklamer.

Det tredje og sidste større udestående er Parlamentets ønske om et totalt forbud mod grænseoverskridende fjernsalg af tobaksvarer og herunder internetsalg, hvor vi fra Rådets side har foreslået en model, hvor de enkelte medlemslande kan beslutte at forbyde grænseoverskridende fjernsalg. Spørgsmålet om grænseoverskridende salg har endnu ikke været drøftet under trilogforhandlingerne, og det er derfor fortsat for tidligt at sige, hvordan forhandlingerne vil falde ud.

Til slut kan jeg oplyse, at det litauiske formandskab har intensiveret forhandlingerne, og det er fortsat ambitionen at nå til en aftale med Parlamentet inden årets udgang. Som sagt indledningsvis fandt den tredje trilog sted i tirsdags, og selv om der stadig er

spørgsmål, der skiller Rådet og Parlamentet, kan det ikke udelukkes, at vi kan komme i hus med et samlet kompromis inden jul.

Sophie Løhde bad ministeren præcisere, hvordan hun havde tænkt sig at arbejde for så lang en overgangsperiode til mentolforbuddet som mulig.

Per Stig Møller forstod stadig ikke, hvad snus og skrå angår Kommissionen. Forbuddet mod grænseoverskridende salg går stik imod EU's idé, som netop går ud på varenes frie bevægelighed. Han advarede imod tendensen. I stedet burde sundhedsministeren se på internethandel med medicin, som var et mere reelt problem.

Mette Bock mente, at diskussionen er et eksempel på, hvordan EU undergraver samarbejdets oprindelige formål, et frit indre marked, og på, hvordan det får tilliden til EU til at erodere.

Sundheds- og forebyggelsesministeren kvitterede for de europapolitiske analyser og bekræftede, at regeringen støtter Parlamentets forslag om en længere overgangsperiode, men kan også se, at der ikke blandt de andre lande er tilstrækkelig støtte. Hun understregede, at regeringen ikke agter at støtte Europa-Parlamentets forslag om forbud mod grænseoverskridende handel med e-cigaretter.

Sophie Løhde gentog sit spørgsmål om, hvor aktivt regeringen arbejder for den lange overgangsperiode.

Per Stig Møller spurgte om, hvordan landet lå med hensyn til lakridspiber.

Sundheds- og forebyggelsesministeren svarede Per Stig Møller, at lakridspiberne er fredet. Regeringen mener som nævnt, at direktivet alene skal omfatte tobaksvarer. Hun svarede Sophie Løhde, at regeringen stadig støtter Europa-Parlamentets forslag om en længere overgangsperiode, men at der ikke har været nogen åbning i drøftelserne med Rådet siden hendes sidste fremmøde for Europaudvalget. Danmark har en klar position, men det har ikke været et tema i drøftelserne.

Sophie Løhde spurgte, om man skulle forstå det sådan, at regeringen aktivt forfægter sit synspunkt. Hun var enig i, at direktivet skal regulere tobaksprodukter og ikke slik, men spurgte, om uenigheden mellem Europa-Parlamentet og Kommissionen kunne få Danmark til at flytte sig.

Sundheds- og forebyggelsesministeren svarede, at der ikke er opbakning til regeringens synspunkt om mentolcigaretter. Den danske position vedrørende overgangsperioder er helt klar: Man mener som Parlamentet, at den skal være længere. Det er stadig uklart, om man kan fortsætte med at regulere efter lægemiddellovgivningen. De to positioner, der tegner sig, er Rådet, der gerne vil regulere efter lægemiddellovgivningen, og Parlamentet, der foretrækker, at tobak reguleres som forbrugsprodukt. Det nuværende kompromisforslag ligger et sted derimellem. Men det er stadig uklart, om man som enkeltland

får mulighed for at regulere skrappere eller anderledes. Fra regeringens synspunkt bevæger diskussionen sig dog i en god retning. Og bliver det sådan, at e-cigaretter reguleres af tobaksvaredirektivet, vil regeringen, som udvalget ved, ikke modsætte sig forslaget.

Formanden takkede ministeren for orienteringen.

FO Punkt 4. Direktivforslag om CSR-rapportering for store virksomheder

– *Sagen forventes sat på dagsordenen for et snarligt rådsmøde mhp. Vedtagelse*

KOM (2013) 0207

KOM (2013) 0207 – bilag 2 (aktuelt notat)

Erhvervs- og vækstministeren: Jeg vil i dag forelægge direktivforslaget om offentliggørelse af ikkefinansielle oplysninger og oplysninger om diversitet for visse store selskaber og grupper, også kaldet CSR-direktivet. Jeg forelægger sagen med henblik på forhandlingsoplæg, og jeg forelægger sagen i dag, fordi den har flyttet sig hurtigere end forventet i Bruxelles og derfor muligvis vedtages inden årets udgang. Forslaget indeholder en model for afrapportering om CSR og mangfoldighed. Der er tale om afrapportering om overordnede områder og ikke specifikke indikatorer, ligesom der lægges op til en følg eller forklar-model. Inden for CSR-rapportering er Danmark foregangsland, og vores regler har været den primære inspirationskilde for Kommissionens forslag. Rapportering om CSR har vist sig at være en drivkraft for bæredygtig vækst og øget konkurrenceevne på lang sigt.

Regeringen er positiv over for den nuværende model, da den i store træk ligner det gældende danske afrapporteringskrav. Modellen inkluderer på den ene side flere områder i rapporteringen, men omfatter på den anden side langt færre virksomheder end de danske regler. De danske regler gælder for ca. 1.200 virksomheder, og direktivets bestemmelser om CSR vil omfatte 2-400 danske virksomheder. Samtidig er kravene i direktivforslaget fleksible, så den enkelte virksomhed kan tilrettelægge sin CSR-politik på en måde, der passer til netop den. Virksomhederne kan også vælge ikke at forfølge politikker på et eller flere områder, men skal så fremlægge en begrundelse for, hvorfor det er tilfældet. Vi mener, det er positivt og i overensstemmelse med tankegangen bag CSR med en fleksibel model. I forhold til mangfoldighed er regeringen også i udgangspunktet positiv, idet det er en meget fleksibel model, der lægges op til.

Virksomhederne skal efter forslaget redegøre for politikker for mangfoldighed i det øverste og det administrative ledelsesorgan. Dette kan for eksempel omfatte alder, køn, geografi, uddannelsesmæssig og professionel baggrund. Virksomhederne kan altså selv bestemme, hvilke mangfoldighedskriterier en politik skal indeholde. Hvis virksomheden ikke har udarbejdet politikker, skal den forklare, hvorfor det ikke er tilfældet. Det er kun de meget store børsnoterede virksomheder med over 500 ansatte, der vil blive omfattet. I Danmark vil det berøre 40-60 virksomheder. De største danske virksomheder – ca. 1.200 – har efter en ændring af selskabsloven og en række andre love siden 1. april 2013 skullet opstille måltal for andelen af det underrepræsenterede køn i det øverste ledelsesorgan og udarbejde politikker for at øge andelen af det underrepræsenterede køn for virksomhedens øvrige ledelse. Børsnoterede virksomheder skal desuden oplyse om efterlevelsen af anbefalingerne for god selskabsledelse, som bl.a. indeholder en anbefaling om mangfoldighed. De største virksomheder inklusive de børsnoterede i Danmark skal således allerede forholde sig til spørgsmålet om bestyrelsens sammensætning. Oplysningerne herom skal kunne findes via årsrapporterne.

Jeg vurderer derfor umiddelbart, at Danmark allerede lever op til forslaget del om mangfoldighed, hvorfor jeg ikke forventer, at der vil være behov for at foretage lovgivningsmæssige ændringer på grund af denne del af forslaget. Siden forslaget blev fremlagt, har Det Europæiske Råd for at bekæmpe skatteunddragelse opfordret til at sikre, at store selskaber og grupper aflægger regnskab for hvert enkelt land. Der har ikke været flertal i Rådet for at inkludere en sådan land for land-rapportering i dette direktiv. Formandskabet har derfor foreslået en revisionsklausul. Den forpligter Kommissionen til at undersøge muligheden for at introducere årlig land for land-rapportering for store virksomheder, som indeholder oplysninger om skattebetalinger i hver medlemsstat og tredjelande og afgive rapport herom. Rapporten skal fremsendes senest midt i 2018, evt. sammen med et lovgivningsforslag.

FO Regeringen er positiv over for at bekæmpe skatteunddragelse på EU-plan og har støttet land for land-rapportering, bl.a. af placering af overskud og betalt skat. Regeringen lægger dog også vægt på at undgå unødvendige administrative byrder. Regeringen kan i lyset af forhandlingssituationen acceptere, at land for land-rapportering adresseres i en revisionsklausul. For at opsummere: Regeringen er positiv over for initiativer, der kan bidrage til en styrkelse af virksomheders samfundsansvar, øget gennemsigtighed og åbenhed. Samtidig lægger regeringen vægt på, at initiativerne bør være fleksible i forhold til virksomhedernes specifikke rammer, og at unødige administrative byrder skal undgås. Det mener vi at forslaget er et udtryk for, idet det svarer til den danske model og virksomhederne ikke skal rapportere flere steder efter direktivet. Regeringen går ind for, at der skal tages stilling til mangfoldighed og kan med tilfredshed konstatere, at emnet i udgangspunktet allerede er dækket af gældende danske lovregler. Derfor kan vi også støtte dette element. Jeg vil i den forbindelse understrege, at der ikke er tale om at indføre kvoter eller måltal, hverken vedrørende køn eller andre elementer. I forhold til land for land-rapportering er vi i lyset af forhandlingssituationen glade for, at man med revisionsklausulen får mulighed for at vende tilbage til emnet. Regeringen støtter derfor direktivforslaget.

Jakob Ellemann-Jensen mente, at det væsentlige ved CSR netop er, at det ikke er lovpligtigt, men derimod virksomhedernes eget ansvar. Han spurgte om, hvorfor reglerne kun gælder store virksomheder og ikke som i Danmark alle virksomheder. Jakob Ellemann-Jensen nævnte det danske velfungerende regelsæt og spurgte, om man ikke bør afvise at tage alt, hvad der ligger derudover, med. Formuleringen om, at initiativerne skal være fleksible, og at man skal undgå unødige administrative byrder, så han gerne strammede op. Tilsvarende med formuleringen om, at regeringen arbejder for, at forslagets rækkevidde kommer til at ligge så tæt op ad den danske lovgivning som muligt. Her opfordrede han til, at forslaget skal være sammenfaldende med de danske regler, så virksomheder ikke skal følge flere forskellige regelsæt.

Mette Bock spurgte om, hvorfra ministeren havde den opfattelse, at CSR er en drivkraft i bæredygtig vækst. Hun var ikke i tvivl om, at mangfoldighed vil styrke de fleste virksomheder, men drivkraften skal netop være virksomhedernes egen motivation. Hun troede ikke på, at EU-regler vil fungere som en motivationsfaktor i sig selv, og mente, at et forslag som dette undergraver tilliden til, at EU beskæftiger sig med noget fornuftigt. Liberal Alliance kunne derfor ikke støtte forhandlingsoplægget.

Erhvervs- og vækstministeren svarede, at EU's forslag er mindre vidtgående end de danske regler, fordi det var, hvad der kunne samles flertal for. De nærmere forhandlinger kunne han ikke redegøre for, men han var tilfreds med store dele af forslaget, idet Danmark er foregangsland. Formuleringen om, at EU-reglerne skal ligge tæt op ad de danske, skyldes, at ministeren ikke kunne garantere, at der ikke er noget, der skal laves om. Men regeringen mente ikke, det vil medføre store administrative vanskeligheder for nogen firmaer, for Danmark er dækket godt ind. Hvad land til land-rapportering angår, var der tale om et hjørnespark. Han svarede Mette Bock, at CSR er en drivkraft for bæredygtig vækst set i lyset af, at der, hvor man har diskuteret sociale forhold, miljø, økologi m.m., har det betydet en øget bevidsthed om, hvordan virksomheden opfører sig, og hvad den investerer i. Når han havde haft lejlighed til at diskutere og tale med mennesker, der beskæftiger sig med det, har de udvist en stor glæde og interesse og har ønsket at udbrede det, så det er baggrunden for glædeligt at konstatere, at det er blevet bedre som følge af virksomhedernes engagement. At man via EU forsøger at styrke dette engagement, fandt han positivt.

Jakob Ellemann-Jensen spurgte, om større virksomheder skal efterleve to forskellige regelsæt, og om det er, fordi man ikke ved, hvad CSR egentlig er, når man med land for land-rapportering blander den sammen med lovgivning.

Mette Bock gav ministeren ret i, at det handler om, at virksomhederne selv ser, at det virker, og at virksomhederne ikke motiveres af krav om at skrive en årsrapport, som ingen alligevel læser. Det virkede ikke, som om man har tillid til virksomhedernes dømmekraft.

Formanden spurgte, om ministerens påstand om, at det havde været en drivkraft for bæredygtig vækst, var dokumenteret eller baseret på en fornemmelse.

Erhvervs- og vækstministeren svarede Jakob Ellemann-Jensen, at virksomheder kun skal følge et enkelt regelsæt. Angående land for land-rapportering kan man diskutere, hvad etiske og moralske spørgsmål omfatter. Der var i EU opstået uenighed om, hvorvidt oplysninger om skattebetaling land for land skal offentliggøres; et flertal ønskede det ikke. Personligt fandt han ideen om land for land-rapportering fremragende. Man kunne på den måde illustrere problemer med transfer pricing og hindre skatteunddragelse. Der var ikke tale om noget stort sanktionsregime, idet det kun skulle bruges som indikator, ikke som lovgivning. Faktisk kan virksomhederne selv vælge, om de vil deltage i CSR-rapporteringen. Og hvis de store virksomheder ikke ønskede at deltage, mente han nok, de kunne formulere en forklaring på, om det nu skyldes planeternes stilling eller havets tilstand. Det handlede om at sætte en standard for, hvordan man får en fælles og harmonisk indsats, så man fremmer en speciel sag, man er glad for. Han fandt det udmærket, at EU præsenterer den dagsorden. Hans indtryk var, at virksomheder bliver gladere for CSR, desto mere de kommer ind på livet af det. Ministeren tilbød at sende statistiske oplysninger om, hvorvidt CSR er en økonomisk fordel, over.

Jakob Ellemann-Jensen var enig. Det beroligede ham, at virksomheden bliver opfordret, men ikke tvunget til at rapportere.

Formanden konkluderede, at der er opbakning til forhandlingsoplægget, idet kun Liberal Alliance og Dansk Folkeparti havde ytret sig imod det.

Punkt 5. Rådsmøde nr. 3282 (transport, telekommunikation og energi – energidelen) den 12. december 2013

Klima-, energi- og bygningsministeren orienterede om, at han ville forlægge tre orienteringssager fra dagsordenen for energirådsmødet den 12. december.

1. Eksterne energirelationer

a) Opfølgning på det Europæiske Råd 22. maj 2013: gennemgang af udviklingen af den eksterne dimension af EU's energipolitik

– *Vedtagelse af rådsrapport*

KOM (2013) 0638

Rådsmøde 3282 – bilag 1 (samlenotat side 2)

b) Seneste udvikling i de eksterne energirelationer

– *Information fra formandskabet og Kommissionen*

Rådsmøde 3282 – bilag 1 (samlenotat side 2)

Klima-, energi- og bygningsministeren: Rådet har udarbejdet en rådsrapport til vedtagelse på rådsmødet. Formandskabet og Kommissionen forventes desuden at orientere om den seneste udvikling i de eksterne energirelationer.

Rapporten konkluderer, at EU har opnået mange fremskridt i sin eksterne energipolitik på en række områder siden 2011, bl.a. i forhold til Energifællesskabet, det østlige partnerskab, USA, Kina og Rusland, men også at der er områder, hvor yderligere forbedringer kan ske, herunder ikke mindst hvad angår behovet for, at EU taler med én stemme, når det er i dialog med internationale organisationer. Det er min opfattelse, at rapporten om de eksterne energirelationer generelt reflekterer danske holdninger. Jeg agter derfor at støtte rapporten på rådsmødet.

2. Indre energimarked

a) Opfølgning på Rådets konklusioner af februar 2011 og maj 2013 og overvågning af processen mod fuldførelsen af det indre energimarked i 2014

– *Godkendelse af rådsrapport*

Rådsmøde 3282 – bilag 1 (samlenotat side 6)

Klima-, energi- og bygningsministeren: Næste punkt på dagsordenen handler om det indre energimarked. Der er udarbejdet en rådsrapport, som forventes vedtaget på rådsmødet. Formandskabet og Kommissionen forventes desuden at orientere om den seneste udvikling af det indre marked.

Rapporten er bygget op, så den i høj grad følger de prioriteter, der er givet i konklusionerne fra Det Europæiske Råd fra maj 2013. Lad mig blot nævne, at rapporten konkluderer, at man er nået langt på flere områder i forbindelse med implementeringen af det indre marked, men at der også er områder, hvor der udestår en del for at nå i mål. Det drejer sig bl.a. om implementeringen af nationale lovgivninger og om sikring af forbrugernes rettigheder og deltagelse i markedet.

Det er min opfattelse, at rapporten i høj grad reflekterer de ønsker, vi har til en hurtig gennemførelse af det indre marked for energi, og som bl.a. vil medvirke til at sikre forsyningssikkerheden, styrke konkurrenceevnen og forbrugernes rolle i markedet. Fra dansk side vil vi derfor på rådsmødet støtte op om rapporten.

b) Status for gennemførelsen af EU's indre energimarked

– *Information fra Kommissionen*

Rådsmøde 3282 – bilag 1 (samlenotat side 6)

Se punkt 2 a).

3. Kommissionens forslag om ændring af Brændstofkvalitetsdirektivet og E-direktivet (ILUC)

– *Politisk enighed*

KOM (2012) 0595

Rådsmøde 3282 – bilag 1 (samlenotat side 11)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (13) – bilag 9 (side 1585 FO, forhandlingsoplæg forelagt EUU 10/9-2013)

EUU alm. del (12) – bilag 443 (side 1317, behandlet i EUU 31/5-13)

EUU alm. del (12) – bilag 301 (side 887, behandlet i EUU 1/3-13)

EUU alm. del (12) – bilag 239 (side 787 FO, forhandlingsoplæg forelagt i EUU 8/2-13)

Klima-, energi- og bygningsministeren: ILUC-forslaget bevæger sig i den forkerte retning. For det første kan et eventuelt forslag om at indføre ILUC-faktorer i de relevante bæredygtighedskriterier først fremsættes i forbindelse med et review i 2017 og uden årstal for eventuel implementering. For det andet ser det ikke ud til, at man vil fastsætte et iblandingskrav for avancerede biobrændstoffer, og for det tredje sættes loftet for fødevarerbaserede biobrændstoffer til 7 pct. For det fjerde skal avancerede biobrændstoffer ikke blot tælle dobbelt mod 10 pct. VE-transportmålet, men også mod det overordnede 2020 VE-mål for hver medlemsstat.

Regeringen mener ud fra en samlet vurdering ikke, at Danmark bør støtte formandskabets tekst, og jeg agter derfor at stemme imod den på rådsmødet. Det ser dog ud til, at formandskabet har flertal for sit forslag, uden at danske synspunkter bliver imødekommet.

Sagen afsluttes imidlertid ikke med det. Det er mit håb, at Europa-Parlamentet i sin efterfølgende behandling af sagen vil holde fast i de positive elementer i sit tidligere forslag, så Rådet og Parlamentet i sidste ende vil nå frem til en fælles løsning, der sikrer, at biobrændstofferne er bæredygtige, og at udviklingen mod mere avancerede teknologier understøttes.

4. Eventuelt

Ministeren havde ingen bemærkninger til dette punkt.

5. Siden sidst

Ministeren havde ingen bemærkninger til dette punkt.

FO Punkt 6. Rådsmøde nr. 3284 (miljø – klimadelen) den 13. december 2013

Klima-, energi- og bygningsministeren orienterede om, at der var en sag til orientering og en til tidligt forhandlingsoplæg.

4. Kommissionens forslag til forordning om overvågning, rapportering og verifikation af CO₂-emissioner fra søtransport og forslag om ændring af forordningen og meddelelse om integrering af emissioner fra søtransport

– *Politisk drøftelse*

KOM (2013) 0480

KOM (2013) 0479

Rådsmøde 3284 – bilag 1 (samlenotat side 2)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (13) – bilag 76 (side 140 FO, forhandlingsoplæg forelagt EUU 11/10-13)

Klima-, energi- og bygningsministeren: Kommissionen præsenterede før sommer et forslag om monitorering, rapportering og verifikation af søfartens udledning af drivhusgasser. På det kommende miljørådsmøde bliver der en politisk meningsudveksling om sagen. Der har siden vores sidste møde kun været indledende drøftelser af forslaget. Forhandlingsbilledet er, at enkelte middelhavslande med stærke skibsfartsinteresser er noget tilbageholdende i deres støtte til forslaget, mens der blandt de øvrige søfartsnationer overordnet tegner sig et billede af en principiel støtte til forslaget.

På rådsmødet forventes EU's miljøministre at have en bred drøftelse af forslaget. Vores vurdering er fortsat, at forslaget indeholder mange gode takter, og fra dansk side støtter vi derfor op om forslaget.

FO 5. Kommissionens forslag til ændring af direktiv 2003/87/EF om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i fællesskabet med henblik på i 2020 at gennemføre en international aftale om anvendelse af en global markedsbaseret foranstaltning i forbindelse med emissioner fra international luftfart

– *Tidlig forelæggelse*

KOM (2013) 0722

Rådsmøde 3284 – bilag 1 (samlenotat side 7)

Klima-, energi- og bygningsministeren: Sagen er til tidligt forhandlingsoplæg og handler om ETS-luftfart og om spørgsmålet om kvotedirektivet i forbindelse med emissioner fra luftfart samt Kommissionens forslag til det. EU har mødt international kritik for sit nuværende kvotehandelsystem for luftfart. Det eksisterende system blev vedtaget i lyset af manglende international fremdrift med at regulere sektorens udledninger. På dette års generalforsamling i ICAO blev det besluttet, at man i 2016 skal vedtage et globalt virkemiddel, som skal træde i kraft i 2020.

EU-Kommissionen har i lyset heraf – og for at sikre fremdrift i de internationale forhandlinger frem mod implementeringen af en global markedsbaseret mekanisme i 2020 – fremsat nærværende forslag. Forslaget indebærer, at samtlige ruter til og fra tredjelands undtages for udledninger i 2013. I perioden 2014-2020 omfattes alle flyvninger inden for Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområdes (EØS) luftrum. Herudover undtager forslaget ikkekommercielle operatører med en udledning på under 1.000 t årligt og ruter mellem EØS og udviklingslande, der tegner sig for mindre end 1 pct, af den samlede luftfartsaktivitet.

FO Regeringen er enig i, at der er behov for en revision af det oprindelige direktiv, på baggrund af både forhandlingerne i ICAO og den fortsatte betydelige vækst i sektorens udledning. Vi er derfor positive over for forslaget, der er med til at lægge pres på de internationale forhandlinger og samtidig understreger nødvendigheden i, at sektoren også tager sin del af ansvaret for belastningen af klimaet. Fra dansk side vil man desuden opfordre til en løbende dialog med tredje lande med henblik på at fremme det internationale forhandlingsklima og signalere lydhørhed. Regeringen kan principielt støtte forslaget, og vi vil i det videre forløb arbejde for, at foranstaltningerne ikke forhindrer fremdrift i de internationale forhandlinger. Vi vil desuden arbejde for, at der sikres lige vilkår for de omfattede operatører. Endelig mener regeringen, at det er værd at arbejde for en så tidlig implementeringsfrist, som det er praktisk muligt, samt at støtte forenklingstiltag til administration og håndhævelse i forhold til drivhusgasemissioner for luftfart.

Jakob Ellemann-Jensen gav sin opbakning til forhandlingsoplægget. Var det korrekt opfattet, at det skal træde i kraft allerede i starten af 2014?

Klimaministeren takkede for opbakningen og bekræftede, at der var tvivl om, hvor hurtigt direktivet kunne vedtages, og hvornår det skulle gælde fra. Det kræves sandsynligvis, at kvoteloven i Danmark ændres, og det vil kræve en lovændring, der tidligst kan træde i kraft ultimo 2014, men med tilbagevirkende kraft fra januar 2014. En implementeringsfrist på 3 måneder, som der umiddelbart er lagt op til, fordi den forventes vedtaget i løbet af foråret, er svær at nå fra dansk side. Ministeren informerede om, at man har fremført denne problematik over for Kommissionen sammen med andre lande i samme situation. Tanken er, at det skal gennemføres hurtigst muligt, men med virkning fra januar 2014.

Jakob Ellemann-Jensen spurgte, om man kunne det.

Stig Uffe Pedersen, kontorchef, svarede, at spørgsmålet om, hvordan det praktisk var muligt for landene at implementere direktivet i tide, var blevet rejst skriftligt over for Kommissionen. Kvoterne gøres op året efter, men der er fortsat en implementeringsudfordring, der vil gøre sig gældende hele året.

Formanden ønskede på den baggrund at få præciseret, hvad mandatet gik ud på angående lovgivning med tilbagevirkende kraft.

Jakob Ellemann-Jensen var i tvivl om, hvornår de nye regler kommer til at finde anvendelse: Vil man implementere reglerne, inden lovgivningen er blevet ændret, eller vil man sige, at man ikke kan nå det?

Klima-, energi- og bygningsministeren sagde, at det politiske i sagen var, hvorvidt EU skal gå solo inden for sit eget luftrum for at lægge pres på de internationale forhandlinger. Det var der efter hans opfattelse opbakning til. Den praktiske implementering var en anden sag. Der er en dialog med Kommissionen om den tilbagevirkende kraft, og om hvordan direktivet kan implementeres på en hensigtsmæssig måde, så det er praktisk muligt for medlemsstater at få det ind i deres nationale lovgivning. Ministeren mente, at det var svært at komme det nærmere, idet det formentlig først skulle forhandles, og man når måske langt ind i 2014, før man er klar til at bide til bolle. Regeringen vil have fokus på, at det er praktisk muligt at implementere hurtigst muligt og inden for de lovgivningsmæssige rammer.

Formanden fandt det afgørende, at ministeren ikke vender tilbage til udvalget på et senere tidspunkt og siger, at mandatet jo blev givet, så uanset hvad det måtte være af lovgivning med tilbagevirkende kraft, havde han arbejdet på baggrund af det. Det ville ikke være tilfredsstillende for udvalget. Kunne ministeren bekræfte, at lovgivningen og grundloven bliver overholdt?

Klimaministeren sagde, at regeringen bestemt havde tænkt sig at overholde både grundloven og international lovgivning inden for området.

Formanden konkluderede på baggrund af ministerens præciseringer, at der ikke var et flertal imod regeringens forhandlingsmandat, idet kun Dansk Folkeparti havde ytret sig imod det.

6. Eventuelt

Ministeren nævnte ikke dette punkt i sin forelæggelse.

7. Siden sidst

Ministeren nævnte ikke dette punkt i sin forelæggelse.

FO Punkt 7. Rådsmøde nr. 3284 (miljø - miljødelen) den 13. december 2013

Miljøministeren henviste til samlenotat om rådsmødet den 13. december – miljødelen, som blev sendt til udvalget den 28. november 2013. Det eneste miljøpunkt var forslaget om invasive arter, som var på til politisk drøftelse. Ud over rådsmødedagsordenen forelagde hun to sager til forhandlingsoplæg: forslaget om maritim fysisk planlægning og forslaget til revision af affaldstransportforordningen. Endelig orienterede ministeren om, hvad der var sket siden sidst.

1. Kommissionens forslag om invasive arter

– *Udveksling af synspunkter*

KOM (2013) 0620

Rådsmøde 3284 – bilag 2 (samlenotat side 2)

KOM (2013) 0620 – bilag 1 (henvendelse af 10/10-13 fra

Danmarks Naturfredningsforening vedr. forordning om invasive arter)

Miljøministeren: Punktet forelægges til orientering. Sagen er på rådsmødedagsordenen med henblik på en politisk drøftelse. Formålet med forslaget er at bekæmpe invasive arter i EU og minimere deres skadevirkninger på biodiversiteten og økosystemtjenesterne. Kommissionen lægger op til et forbud mod aktiviteter, der omfatter invasive arter, f.eks. indførsel, salg, dyrkning og avl. Medlemsstaterne får pligt til at indføre grænsekontrol og til at overvåge og bekæmpe invasive arter. Forslaget omfatter ikke alle invasive arter i EU, men alene 50 stk. som er problematiske på EU-plan. Hvilke arter der omfattes, fastlægges imidlertid, først efter at forordningen er trådt i kraft. De vedtages ved gennemførelsesretsakter og optages på en samlet EU-liste. Det komplicerer selvsagt forhandlingerne, at vi først ved, hvilke invasive arter der bliver omfattet af reglerne, efter at de er trådt i kraft. Og det gør det også vanskeligt at sige noget konkret om, hvilke omkostninger der er forbundet med forslaget. Det beror alt sammen på, hvilke arter der til sin tid optages på EU-listen.

Særlig en invasiv art har optaget os i forbindelse med fastlæggelsen af regeringens holdning: den amerikanske mink. Det er en invasiv art i EU, og der er således en potentiel risiko for, at den kommer med på EU-listen. Det vil i givet fald betyde, at dansk minkavl skal lukke 2 år efter forordningens ikrafttræden. Med en årlig omsætning på over 13 mia. kr og med 6.000 berørte arbejdspladser vil det naturligvis være uacceptabelt for regeringen.

Det leder mig så over på regeringens holdning til forslaget. Regeringen er generelt positiv overfor intentionerne bag Kommissionens forslag. Begrænsning og bekæmpelse af invasive arter er væsentlig for beskyttelsen af biodiversiteten, og det giver generelt god mening med en fælles EU-indsats på området. Det sikrer, at vi får kendskab til de farligste invasive arter i EU og bekæmper dem samlet.

Men når det er sagt, er der også nogle alvorlige skævheder i forslaget. Først og fremmest er det meget firkantet i forhold til medlemsstaternes forpligtelser. I forhandlingerne går vi derfor efter en mere afbalanceret og proportional tilgang til medlemsstaternes pligter, hvor det er muligt at afveje de konkrete risici og ressourcemæssige implikationer. Desuden finder vi det væsentligt, at listen over invasive arter bliver etableret i en almindelig lovgivningsprocedure og ikke ved gennemførselsretsakter.

Endelig er der spørgsmålet om minken, det vil sige forbuddet mod kommerciel produktion af invasive arter. Det er et kardinalpunkt for regeringen. Vi lægger derfor afgørende vægt på, at forslaget ikke må få væsentlige økonomiske konsekvenser for kommerciel produktion af invasive arter, så længe denne foregår under forsvarlige forhold. På rådsmødet vil jeg understrege disse synspunkter, og jeg vil særlig fokusere på, at dansk minkavl ikke skal dreje nøglen om som følge af forslaget.

Jakob Ellemann-Jensen ville springe sit glødende indlæg om skarven som invasiv art over og nøjes med at give ministeren ret i, at der skal være proportionalitet i bekæmpelsen af invasive arter. At minkavlen kan opretholdes, skal være et ufravigeligt krav.

Mette Bock meddelte, at Liberal Alliance støttede forhandlingsmandatet, og at partiet var meget tilfreds med arbejdet for at bevare dansk minkavl.

Miljøministeren takkede for støtten og nævnte, at regeringen også fandt det problematisk, hvis man kan få pålæg om at udrydde en art fuldstændigt. Eksempelvis har man prøvet at komme bjørneklo til livs temmelig længe uden held. Her skal selvfølgelig også være en proportionalitet.

Formanden konkluderede, at der ikke var flertal mod forhandlingsoplægget.

FO 2. Kommissionens forslag til maritim fysisk planlægning

– *Tidlig forelæggelse*

KOM (2013) 0133

Rådsmøde 3284 – bilag 2 (sammenfatning side 14)

KOM (2013) 0133 – bilag 3 (Folketingets udtalelse)

EU-note (12) – E 29 (note af 17/4-13 om maritim fysisk planlægning og integreret kystzoneforvaltning)

Miljøministeren: Punktet forelægges til forhandlingsoplæg. Formandskabet har sat punktet på dagsordenen for Rådet for generelle anliggender den 17. december. Det græske formandskab vil prøve at opnå en førstebehandlingsenighed med Europa-Parlamentet i begyndelsen af næste år. Forslaget har til formål at fremme bæredygtig økonomisk vækst i de maritime erhverv og kystsamfundene samt bæredygtig udnyttelse af hav- og kystressourcerne. Forslaget indebærer, at medlemsstaterne skal etablere en samlet planlægning for aktiviteterne på havet og i kystzonen. Det vil sige, at vi skal sam-tænke og koordinere aktiviteterne på havet og i kystzonen, f.eks. hvor der skal være sejl-ruter, rørledninger, vindmølleparker, fiskeri og råstofudvinding. Det hele skal hvile på en økosystembaseret tilgang, der sikrer, at aktiviteterne er bæredygtige og miljømæssigt forsvarlige.

Der er tale om et rammedirektiv. Der stilles således krav om, at medlemsstaterne skal gennemføre en planlægningsproces, men det er op til medlemsstaterne selv at fastlægge indhold og prioritering. Maritim fysisk planlægning er nyt i Danmark. I modsætning til mange andre EU-lande har vi ikke herhjemme en tværgående planlægning på havet. Jeg forventer, at gennemførelsen kommer til at foregå, som vi kender det fra den fysiske planlægning på land i samarbejde med alle relevante ministerier og sektorer. Der vil umiddelbart være en række fordele forbundet med at gennemføre maritim fysisk planlægning. En langsigtet planlægning på tværs af sektorer vil være til gavn for både erhverv og miljø. Det vil sikre en bedre udnyttelse af havområderne og større transparens. Det vil sikre større forudsigelighed for aktørerne og dermed en større investeringssikkerhed. Den økosystembaserede tilgang vil sikre en bæredygtig udnyttelse af ressourcerne.

Regeringen kan derfor også generelt støtte Kommissionens forslag. Vi støtter den grundlæggende tilgang, det vil sige en processuel ramme, hvor indholdet overlades til medlemsstaterne. Vi lægger vægt på, at det netop overlades til medlemsstaterne selv at fastlægge indholdet. I forhandlingerne i Rådet tegner der sig et flertal for at begrænse forslaget til alene at omfatte havplanlægning og dermed skære kystzoneforvaltning fra. Fra dansk side har vi hele tiden støttet Kommissionens forslag, hvor havplanlægning og kystzoneforvaltning udgør en samlet pakke, og det vil vi fortsat gøre. Men i lyset af forhandlingssituationen vil regeringen dog til syvende og sidst kunne acceptere et forslag, der kun omfatter havplanlægning.

Miljøministeriet gav Miljøudvalget en teknisk gennemgang af forslaget i april, hvorefter Miljøudvalget og Europaudvalget sendte bemærkninger til Kommissionen. Udvalgene bemærkede, at det er uafklaret, hvilke beføjelser Kommissionen får med forslaget i form

af gennemførelsesretsakter. Udvalgene opfordrede Kommissionen til at begrænse gennemførelsesretsakterne mest muligt. Jeg kan oplyse, at det under forhandlingerne er lykkedes at få slettet henvisningerne til gennemførelsesretsakterne. Kompromisteksten indeholder altså ikke gennemførelsesretsakter, som det ser ud nu. Det må dog forventes, at Europa-Parlamentet vil fastholde gennemførelsesretsakterne, så det er endnu for tidligt at sige, hvor sagen lander på det punkt.

Jakob Ellemann-Jensen meddelte, at Venstre og Det Konservative Folkeparti støttede forhandlingsoplægget, men mente, at den maritime fysiske planlægning skal koordineres med havmiljøstrategien, så man undgår uhensigtsmæssige overlap, og af hensyn til balancen mellem benyttelse og beskyttelse.

Mette Bock meddelte, at Liberal Alliance støttede forhandlingsoplægget, som partiet mener vil fremme lige konkurrencevilkår og dermed et frit indre marked.

Miljøministeren sagde, at der ligger en klar køreplan for den igangværende proces med havstrategien, som skal være færdig i 2015. Det er klogt at have den på plads, så man ved, hvilke beskyttelsesområder der er vigtigst, når dette direktiv skal implementeres. På den måde kan de sagtens koordineres.

Formanden konkluderede, at der ikke var flertal mod forhandlingsoplægget, idet kun Dansk Folkeparti havde ytret sig imod det.

FO 3. Kommissionens forslag til ændring om forordning om overførelse af affald (for så vidt angår inspektioner)

– *Tidlig forelæggelse*

KOM (2013) 0516

Rådsmøde 3284 – bilag 2 (samlenotat side 27)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (13) – bilag 76 (side 121, senest behandlet i EUU

11/10-13)

Miljøministeren: Punktet forelægges til forhandlingsoplæg. Sagen er ikke på dagsordenen for rådsmødet, men forelægges nu, fordi det kommende græske formandskab har ambitioner om at nå en førstebehandlingsenighed med Europa-Parlamentet i begyndelsen af næste år. Jeg orienterede udvalget om forslaget i forbindelse med rådsmødet i oktober, hvor det var genstand for en politisk drøftelse. Forslaget har til formål at skærpe håndhævelsen af affaldstransportforordningen og dermed imødegå problemet med ulovlige affaldstransporter ud af EU.

Regeringen kan grundlæggende støtte Kommissionens forslag. Det svarer stort set til den måde, vi allerede gør tingene på i Danmark i dag. Med forslaget bliver dette udbredt til alle EU-lande. Det vil hæve beskyttelsesniveauet i EU generelt, og det vil betyde mere lige konkurrencevilkår for lovlydige danske virksomheder.

Jakob Ellemann-Jensen mente, at ændringen af forordningen alene gik på kontrollen og tilsynet, ikke på kriterierne. Som ministeren nævnte, er Danmark allerede godt med, og det kunne derfor give mere ensartede rammevilkår, hvad Venstre støttede.

Mette Bock meddelte, at Liberal Alliance støttede forhandlingsoplægget, som partiet mente ville fremme lige konkurrencevilkår og dermed et frit indre marked.

Formanden konkluderede, at der ikke var flertal mod forhandlingsoplægget.

4. Siden sidst

Miljøministeren: Det litauiske formandskab er p.t. ved at lande tre forslag i trilog med Europa-Parlamentet. Det drejer sig om VVM-direktivet, F-gasser og ABS-protokollen. Med hensyn til VVM-direktivet har Rådet og Europa-Parlamentet afholdt to triloger og har den tredje og formentlig sidste trilog den 11. december. Det ser dermed ud til, at VVM-direktivet bliver færdigforhandlet inden årsskiftet, og resultatet tegner til at se fornuftigt ud for Danmark. Om F-gasser har Rådet og Europa-Parlamentet afholdt tre triloger. Hvorvidt der bliver brug for en fjerde trilog, er endnu usikkert. Hvis Litauen ikke formår at lande forslaget i en førstebehandlingsenighed, overgår sagen til en andenbehandling mellem Rådet og Europa-Parlamentet til næste år. Og endelig har der været tre triloger mellem Rådet og Europa-Parlamentet om ABS-forordningen. Det forventes, at der på baggrund heraf indgås en aftale mellem Rådet og Parlamentet. Herefter vil både Rådet og Parlamentet formelt skulle godkende aftalen, før forordningen om implementering af Nagoya-protokollen kan træde i kraft.

Punkt 8. Rådsmøde nr. 3283 (udenrigsanliggender – udvikling) den 12. december 2013

Formanden bød den nye udviklingsminister velkommen til sit første møde i udvalget, der så frem til samarbejdet.

Udviklingsministeren takkede for velkomsten. Han orienterede om de væsentligste punkter på dagsordenen.

1. Udviklingsdagsordenen post 2015, inkl. udviklingsfinansiering

Udviklingsministeren: Rådet ventes at drøfte fremskridt i arbejdet med udviklingsdagsordenen efter 2015. Det gælder både fremskridt i forhold til, hvad den globale udviklingsdagsorden skal indeholde, det vil sige, hvilke emner og mål der skal være omfattet, og hvordan man skal finansiere gennemførelsen af de fremtidige mål. Det forventes, at man vedtager rådskonklusioner om udviklingsfinansiering.

I forhold til hvad den globale dagsorden skal indeholde, er der skabt et klart spor for de fremtidige forhandlinger. Dette skete med beslutningen i FN i september om at lade den såkaldte åbne arbejdsgruppe om bæredygtigheds mål færdiggøre arbejdet med forslag til disse mål, inden man går i gang med mellemstatslige forhandlinger tidligst i slutningen af 2014. Det er glædeligt og noget, der også var lagt vægt på i Rådets konklusioner vedtaget i juni. Mens der tegner sig konsensus om en række emner, herunder udryddelse af fattigdom og vækst, kan vi se, at en række andre danske prioriteter er under pres. Det gælder bl.a. seksuel og reproduktiv sundhed og rettigheder (SRSR), hvor konservative lande med restriktiv lovgivning er imod. Og det gælder fred og sikkerhed, som især nogle af Sikkerhedsrådets medlemmer ikke mener skal behandles udenfor Sikkerhedsrådet. At skabe fremskridt på disse områder er ambitiøst, men jeg mener, at Danmark skal sætte barren højt på trods af den stærke modstand, og jeg vil arbejde for at påvirke dagsordenen i en så progressiv retning som muligt.

I forhold til spørgsmålet om, hvordan man skal finansiere gennemførelsen af de kommende mål, har Kommissionen med en meddelelse fra juli foreslået en række hovedprincipper for EU's tilgang til finansieringsdrøftelserne, som også lægger vægt på, at EU bør forblive åben over for dialog med partnere. Den lægger således ikke op til egentlige nye tiltag eller forpligtelser. Regeringen støtter denne tilgang. Den er vigtig i denne tidlige del af drøftelserne om finansiering, hvor der endnu ikke er klarhed om, hvordan og hvornår finansieringsdrøftelserne skal forløbe.

Meddelelsen nævner også arbejdet i OECD's udviklingskomité, DAC, om en reform af bistandsbegrebet og opfordrer til en sådan reform. DAC har fået mandat til at udvikle et forslag til et nyt mål for den samlede offentlige støtte til udvikling og i det lys vurdere, om der er behov for at modernisere bistandsbegrebet. Der er således endnu ikke truffet en formel afgørelse om at reformere bistandsbegrebet. Arbejdet i DAC er naturligvis noget,

vi taler med andre EU-lande om, men DAC er på den anden side ikke et forum, alle EU-landene er medlem af.

Jakob Ellemann-Jensen var glad for, at SRSR-området bliver prioriteret af Danmark, da ingen andre lande gør det. Han spurgte om, hvad det ville være realistisk at opnå på området. Jakob Ellemann-Jensen spurgte derudover, om det stadig var De Radikales, og herunder ministerens synspunkt, at asyludgifter skal udgå fra bistandsbegrebet.

Udviklingsministeren svarede Jakob Ellemann-Jensen, at Danmark har gode muligheder for at få EU-blokken til at optræde med en stemme i dette spørgsmål, men at der er modstandere. Han kunne ikke garantere andet, end at man fra dansk side vil gøre, hvad man kan, for at samle europæerne om synspunktet. Udviklingsministeren bekræftede, at De Radikales og hans egen holdning til bistandsbegrebet stadig var, at det ikke bør omfatte præasyludgifter. Det indgår imidlertid ikke i regeringsgrundlaget og er dermed ikke en del af regeringens udviklingspolitik.

2. Politikssammenhæng for udvikling

Udviklingsministeren: Politikssammenhæng for udvikling er en tilgang, der har til formål at få politikmål på områder uden for udviklingsområdet til at harmonere med bredere internationale eller globale mål for at undgå eller minimere negative konsekvenser for udviklingslandene. Politikssammenhæng er det, vi i gamle dage kendte som kohærens. Rådet ventes at drøfte EU's arbejde for politikssammenhæng for udvikling på baggrund af Kommissionens rapport fra oktober 2013. Rapporten beskriver status for fremskridt i EU's og medlemslandenes arbejde for bedre sammenhæng mellem EU's politikker til fordel for udviklingslandene. Desuden ventes en drøftelse af, hvordan både Rådet og EU i det hele taget fremadrettet kan arbejde mere systematisk med området. Det ventes, at der vedtages rådskonklusioner.

Regeringen bakker op om en mere fokuseret, operationel og resultatorienteret tilgang til politikssammenhæng i EU, herunder at man sikrer, at andre relevante rådsformationer og kommissærer engageres i arbejdet. Regeringen arbejder for, at EU tager udgangspunkt i et konkret arbejdsprogram for politikssammenhæng for udvikling, som bygger på klare politiske målsætninger. Fra dansk side lægges der vægt på, at der er fokus på politikssammenhæng for udvikling, når EU udarbejder konsekvensanalyser af politikforslag og i evalueringsfasen. Det skal sikre resultater og effektivitet. Endelig er det nødvendigt at styrke dialogen på landeniveau med partnerlandet og med det lokale civilsamfund, og her bør EU-delegationerne spille en vigtig rolle. En dansk handlingsplan for politikssammenhæng for udvikling er under udarbejdelse. I den er der fokus på EU's politikker, idet de har den største effekt på udviklingslandene. Handlingsplanen forventes at kunne præsenteres i det nye år.

3. Udmøntning af EU's udviklingspolitik: En dagsorden for forandring

Udviklingsministeren: Rådet forventes at have en politisk drøftelse af status for udmøntningen af EU's nye udviklingspolitik, "En dagsorden for forandring", som blev vedtaget i maj 2012. Fokus for drøftelsen ventes at være på den igangværende programmering af bistanden med hovedvægt på prioriteringen og allokeringen af midler mellem landegrupper, sektorer og globale temaer. Det forventes, at der bliver gjort status på bestræbelserne for øget fællesprogrammering.

De nye principper om differentierede partnerskaber og sektorkoncentration samt strategiens øgede fokus på bæredygtig vækst, god regeringsførelse og respekt for menneskerettigheder forventes at lede til ændringer i, hvordan og med hvilke politikker og instrumenter EU er til stede på landeniveau. Regeringen støtter, at EU i højere grad skal fokusere indsatsen der, hvor der er størst behov, og der, hvor EU kan gøre den største forskel i overensstemmelse med "En dagsorden for forandring". Det forventes, at de primære sektorer, som EU vil fokusere på, er energi, landbrug og fødevarerikkerhed, uddannelse, sundhed, rets- og sikkerhedssektorreformer samt menneskerettigheds- og demokratiseringsindsatser. Som verdens største donor kan EU gøre en forskel for de fattigste og mest skrøbelige lande i verden. I de kommende budgetallokeringer ventes de fattigste lande derfor at blive prioriteret. Men det betyder også, at gavebaseret bistand vil blive udfaset til flere rigere mellemindkomstlande. I stedet vil disse lande få gavn af nye former for samarbejde – eksempelvis en blanding af lån og bistand – der i højere grad er målrettet behov og udviklingsniveau.

Regeringen vil støtte, at EU fastholder og udbygger sin indsats for skrøbelige stater, demokrati og menneskerettigheder og grøn vækst. Det er i overensstemmelse med Danmarks nye strategiske ramme for samarbejdet med EU på udviklingsområdet, som jeg i øvrigt kort vil præsentere på rådsmødet. Regeringen arbejder særligt for, at den menneskerettighedsbaserede tilgang til udvikling bliver tænkt ind i udmøntningen af EU's udviklingspolitik. Herudover er regeringen stærk tilhænger af, at bistandsindsatsen på landeniveau udarbejdes i fællesskab i størst muligt omfang. Det er derfor glædeligt, at fællesprogrammering er klar til at blive udrullet i mindst 40 lande. Vi har fra regeringens side støttet det aktivt. Det er afgørende for, at EU fremadrettet kan øge sin politiske gennemslagskraft og synlighed, samtidig med at vi styrker effektiviteten og resultaterne af vores samarbejde.

4. EU's politik for samtækning

Udviklingsministeren: Det handler om at få EU's instrumenter på det eksterne område til at spille bedre sammen og få udnyttet synergimulighederne. For god ordens skyld skal jeg indledningsvis bemærke, at den fælles meddelelse vedrørende samtækning endnu ikke foreligger. Forventningen er, at den formentlig først vil foreligge kort tid inden selve rådsmødet. Når det er sagt, ser vi fra dansk side frem til den fælles meddelelse fra udenrigsrepræsentant Catherine Ashton og Kommissionen. En styrket samtækning af EU's indsatser er en dansk mærkesag, som Danmark bl.a. var med til at sætte på dagsordenen under det danske EU-formandskab sidste år. Det er blandt andet takket være dansk pres, at Ashton og Kommissionen er blevet ansporet til at styrke samtækningen af EU's krisestyringsindsatser.

Vi forventer, at den fælles meddelelse vil indeholde et oplæg til, hvordan vi kan få alle EU's instrumenter til at spille bedre sammen. Det skal eksempelvis sikres, at der allerede forud for påbegyndelsen af EU-aktiviteter er skabt fælles fodslag mellem den fælles udenrigstjeneste, Kommissionen og medlemsstaterne; at EU-institutionernes og medlemsstaternes aktiviteter kobles bedre; og at der sker en styrkelse af sammenhængen mellem kortsigtede og langsigtede indsatser, herunder i udviklingssamarbejdet. Fra dansk side er vi glade for, at der nu er bred enighed blandt EU-landene om, at vi skal styrke samtækningen af EU's indsatser. Det er den rigtige vej at gå. Men det er vigtigt at fremhæve, at den fælles meddelelse ikke på nogen måde skal ses som endemålet i processen. Derimod vil vi fra dansk side lægge vægt på, at det netop er nu, vi skal have arbejdshandskerne på. Meddelelsen bør give anledning til, at vi sikrer en bred og tværgående dialog i EU om, hvordan vi – i Bruxelles og i felten – sikrer, at det også omsættes til handling.

Jakob Ellemann-Jensen mente, at det væsentlige ved diskussionen om samtækning dels er, at Danmark på grund af sin ulykkelige undtagelse fra forsvarssamarbejdet står uden for nogle af disse områder, dels er, at man skal vide, hvad man vil med de områder, der skal samtænkes. I hvor høj grad er det ministerens opfattelse, at den fælles udenrigstjeneste har fælles mål og strategier?

Finn Sørensen bød ministeren velkommen og bemærkede, at samtækning er en fin idé, men hvis man ser på, hvordan EU forhandler frihandelsaftaler med en række udviklingslande, er det efter Enhedslistens opfattelse en hårdhændet og af og til truende optræden, der presser landene til at give de multinationale selskaber store fordele. Han mente, det kunne være interessant i EU-sammenhæng at belyse, hvor meget man giver i udviklingsbistand, og hvor mange penge der herefter strømmer ud af landene og ned i lommerne på multinationale koncerner. Finn Sørensen henviste til Concord Danmarks høringssvar, der peger på nødvendigheden af en lovgivning om offentliggørelse af selskabernes reelle ejere og opfordrer til at gøre land for land-rapportering obligatorisk for de multinationale selskaber. Enhedslisten opfordrede også ministeren til at rejse spørgsmålet om konsekvenserne af alle EU's nuværende politikker, så man ikke kun taler om de sider af EU's udviklingspolitik, som alle kan være enige om. Man kunne også se på EU-Colombia-aftalen, hvor menneskerettighedsdelen langt fra er efterlevet. Enhedslisten er bekymret

for de kommende diskussioner om at styrke EU's militære samarbejde, især samtænkningen af forsvars- og sikkerhedspolitiske interesser med udviklingspolitiske interesser. Det mener Enhedslisten i modsætning til regeringen er en farlig sammenblanding.

Udviklingsministeren svarede Jakob Ellemann-Jensen, at han endnu ikke havde fået den meddelelse, som Kommissionen og Ashton ville forelægge umiddelbart inden råds-mødet, men han regnede med, at den ville rumme en styrket samtænkning, og der er jo altid nogle fælles mål og strategier i den forstand, at de europæiske lande deler en bred værdimæssig platform, der drejer sig om demokrati og respekt for menneskerettigheder. Det ser man, når der skal samtænkes instrumenter i den europæiske sikkerheds- og forsvarspolitik på DER den 19.-20. december 2013. Han forventede at den fælles meddelelse fra det forestående møde ville blive et vigtigt input til disse drøftelser, fordi man ønsker en stærk kobling mellem civile missioner og langsigtede udviklingsindsatser.

NOT **Udviklingsministeren** ville besvare Finn Sørensens spørgsmål om, i hvilken grad udviklingspolitiske og militære redskaber blandes sammen, skriftligt. betragtede Finn Sørensens bemærkninger som meningstilkendegivelser snarere end spørgsmål. Selv mente han, at EU's optræden over for de fattigste lande, bl.a. i forbindelse med samhandelsforhandlinger, altid samtænkes med humanitære principper. Frihandel med de fattigste lande er både en fordel for de fattigste lande og for de multinationale selskaber, hvorimod det modsatte af frihandel sjældent skaber økonomisk vækst. Han ville ikke afvise, at det var en god idé at opgøre pengestrømmene; man har før hørt om, at betaling af gammel gæld og rentebyrder belaster de fattige lande mere, end bistanden gavner dem. Kun gennem samhandel kan de fattigste lande løftes ud af deres fattigdom, mente han. Han ville på Finn Sørensens foranledning læse Concords hørings svar og gøre sig bekendt med frihandelsaftalen mellem EU og Colombia.

Jakob Ellemann-Jensen bekymrede sig netop om, hvorvidt man undlader at koordinere udviklings- og forsvarspolitikken. Det ville han mene var ualmindeligt dumt.

Finn Sørensen markerede, at Enhedslisten ikke er modstander af samhandel og frihandel, det skal bare foregå på lige fod og til gensidig fordel, og det kniber det med, når man ser på forholdet mellem EU's økonomiske magt og en række fattige lande. Der bliver stillet en række urimelige krav om privatisering og liberalisering som betingelse for handelsaftaler. Angående Colombia præciserede han, at det var menneskerettighedssituationen, han spurgte til.

Udviklingsministeren ville oversende svar på EU-Colombia-spørgsmålet, da det ikke hører under FAC-dagsordenen eller ministerens ressortområde. I øvrigt forsøger man fra dansk side at sikre, hvad man opfatter som udviklingslandenes interesser, når der forhandles frihandelsaftaler.

5. De store søers område og Den Demokratiske Republik Congo

Udviklingsministeren: Rådet forventes at drøfte situationen i de store søers område med fokus på Den Demokratiske Republik Congo. Der er tale om en opfølgning på drøftelsen på rådsmødet i juli måned. Formålet med drøftelsen er at bekræfte EU's engagement i området og bidrage til styrkelse af donorkoordinationen i lyset af de muligheder, der er opstået som følge af nedkæmpelsen af oprørsgruppen M23. Den Demokratiske Republik Congo er ikke et dansk prioritetsland, men vi bakker som flertallet af EU-landene op om en stærk europæisk koordination af indsatsen. Situationen i landet har blot det seneste år drevet mere end 100.000 mennesker på flugt. Der er tale om en meget alvorlig humanitær krise, der også har implikationer for den regionale stabilitet og sikkerhed.

6. Burma/Myanmar

Udviklingsministeren: Rådet ventes under frokosten at drøfte status for EU's engagement i Burma/Myanmar. Drøftelsen ventes at tage udgangspunkt i resultatet af det første EU-Myanmar-højniveaumøde, som blev afholdt i Burma/Myanmar i november i år. EU's udenrigsrepræsentant, Catherine Ashton, ledte EU's delegation, mens Burma/Myanmar var repræsenteret ved bl.a. præsident Thein Sein og oppositionsleder Aung San Suu Kyi. EU's engagement i Burma/Myanmar har til formål at støtte en politisk og økonomisk reformproces med sigte på at skabe de bedste forudsætninger for afviklingen af et frit og retfærdigt valg i 2015. Engagementet skal samtidig opretholde presset på regeringen i Burma/Myanmar for yderligere reformer mod mere demokrati og menneskerettigheder, og for at der snarest findes en løsning på de etniske konflikter. EU's engagement sker i tæt samarbejde med de demokratiske kræfter i Burma/Myanmar og med andre centrale internationale aktører.

Jakob Ellemann-Jensen spurgte, om ministeren mente, at den 100 pct. gældseftergivelse, Danmark gav Burma i september, var en god idé.

Finn Sørensen advarede mod, at EU i sin iver efter at blive en magtfaktor i området vender det blinde øje til den burmesiske regerings optræden, mens landbefolkningen bliver frarøvet sine naturressourcer.

Udviklingsministeren svarede, at han fortsat mente, at gældseftergivelsen var en god idé. Landet er i voldsom udvikling, både politisk og økonomisk med høje vækstrater og en igangværende politisk proces, som man ønsker at understøtte, så volden, diskriminationen og manglen på respekt for etniske og religiøse mindretal kan holde op. Han havde før hørt det argument, at man ingen pressionsmuligheder har over for regimet, når al gælden er eftergivet, men man har f.eks. stadig hjælpeindsatser, som kan bruges som pressionsmidler. Gælden blev eftergivet af en bred kreds af lande, og eftergivelsen kan være med til at holde hånden under landets positive økonomiske udvikling.

Jakob Ellemann-Jensen nævnte, at et større oppositionsparti havde foreslået at eftergive 50 pct. i stedet for 100 pct. af Burmas gæld og at vente med de resterende 50 pct., til man som planlagt i 2015 havde gennemført demokratiske valg, for at bevare en lille gulerod. Dengang var regeringens argument for en fuldstændig gældseftergivelse ikke som nu, at en række andre lande gjorde samme måde, men at Danmark plejer at gøre sådan. Og "plejer" er den dårligste undskyldning for noget som helst, mente Jakob Ellemann-Jensen. Han hæftede sig ved, at man, da beslutningen om gældseftergivelsen blev taget, ifølge et svar, han dengang havde fået, ikke var klar over, om andre lande ville eftergive den fulde gæld. Når ministeren nu argumenterede ud fra, at en bred kreds af lande eftergav 100 pct. af gælden i fællesskab, var det nok en efterrationalisering. Han anbefalede, at man fremover afstår fra plejerundskyldningen, og i stedet bevarer en økonomisk gulerod.

Udviklingsministeren meddelte, at der er forskellige positioner i kredsen af lande, der deltager i gældsftalen. Norge (og forventeligt Canada) har som Danmark valgt fuld gældseftergivelse, nogle (Frankrig, Italien, Holland og Spanien) har valgt at eftergive gælden delvist, mens andre ikke taget stilling endnu. Det er de enkelte landes gældspolitikker, der afgør eftergivelsesniveauet, og det er dansk praksis at eftergive statslån fuldt ud til lande, der i tilstrækkelig grad opfylder de gældende kriterier for gældseftergivelse. Det vurderede man, at Burma/Myanmar gjorde på det tidspunkt. Han kvitterede for Jakob Ellemann-Jensens opfordring til at bryde med normal praksis, men understregede, at det ikke var uden grund, regeringen havde valgt den praksis. Burma/Myanmar lever i høj grad op til de fastlagte målsætninger for det økonomiske reformprogram, der var en forudsætning for gældsforhandlingerne med det internationale samfund.

Mødet sluttede kl. 15.50.